

UDKAST

Forslag

Til

Lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om sygedagpenge og barselsloven (Opholdskrav for ret til arbejdsløshedsdagpenge m.v.)

§ 1

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 225 af 20. marts 2018, som ændret ved § 1 i lov nr. 1670 af 26. december 2017 og § 29 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 53, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Det er en betingelse, at opholdskravet i § 53 a er opfyldt ved indplaceringen i dagpengeperioden.«

2. I § 53, stk. 8, 1. pkt., indsættes efter »betinget af«: », at opholdskravet i § 53 a er opfyldt, og at en af følgende betingelser er opfyldt«.

3. Efter § 53 indsættes:

»§ 53 a. Retten til dagpenge er betinget af, at medlemmet lovligt har haft ophold her i riget i sammenlagt mindst 7 år inden for de seneste 8 år, jf. dog stk. 2-4. Ved opgørelsen af opholdskravet i 1. pkt. lægges oplysninger om bopælsregistrering i Det Centrale Personregister til grund, medmindre der foreligger særlige omstændigheder.

Stk. 2. Ved opgørelsen af opholdskravet efter stk. 1 sidestilles med ophold her i riget:

- 1) hyre på et dansk skib,
- 2) ophold i udlandet som udsendt repræsentant for en dansk offentlig myndighed,
- 3) ophold i udlandet i øvrigt som beskæftiget i offentlig dansk interesse,
- 4) ophold i udlandet som ansat i et dansk firmas filial eller datterselskab,
- 5) ophold i udlandet med henblik på erhvervsmæssig uddannelse, og medlemmet opfyldte kravet om bopæl og ophold efter § 41, stk. 1, umiddelbart før, uddannelsen blev påbegyndt, eller

6) ophold i udlandet som forsker ved et udenlandsk universitet eller en udenlandsk forskningsinstitution eller virksomhed, og medlemmet opfyldte kravet om bopæl og ophold efter § 41, stk. 1, umiddelbart før, udlandsopholdet blev påbegyndt.

Stk. 3. Ved opgørelse af opholdskravet efter stk. 1 sidestilles med ophold her i riget perioder, hvor et medlem har været samlever på fælles bopæl med en person omfattet af stk. 2, hvis de to samlevende har indgået ægteskab eller registreret partnerskab med hinanden eller opfylder betingelserne for at indgå ægteskab eller registreret partnerskab med hinanden og havde etableret fælles bopæl inden udrejsen. Tilsvarende gælder for deres børn under 18 år, såfremt de havde bopæl hos forældrene.

Stk. 4. Uanset opholdskravet i stk. 1 kan et medlem, der har gennemført en integrationsgrunduddannelse (igu), jf. § 54, opnå ret til dagpenge.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om opholdskravet efter stk. 1-4. Der kan herunder fastsættes nærmere regler om opgørelsen af opholdskravet, betingelserne for forhold, der kan sidestilles med ophold i riget m.v.«

4. I § 74 a, stk. 1, nr. 4, ændres »stk. 8-11,« til: »stk. 8-12,«.

5. I § 74 a indsættes efter stk. 10 som nyt stykke:

»Stk. 11. Et medlem har ret til efterløn, selv om medlemmet på tidspunktet for ret til overgang til efterløn ikke opfylder opholdskravet i § 53 a.«

Stk. 11 og 12 bliver herefter stk. 12 og 13.

6. I § 90 b, indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Arbejdsløshedskasserne har, i det omfang det er nødvendigt til brug for administrationen af forsikringssystemet, efter forudgående samtykke fra et medlem, der søger om ydelser, adgang til oplysninger i Det Centrale Personregister om tidligere adresser, herunder beskyttede adresser, inden for de seneste 8 år. Arbejdsløshedskasserne har ligeledes adgang til oplysningerne i 1. pkt. på en person, der ønsker at blive medlem af arbejdsløshedskassen, når personen har givet forudgående samtykke til det.«

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

7. I § 90 b, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »jf. stk. 3, nr. 2,« til: »jf. stk. 3, nr. 2, og stk. 4,«.

8. I § 90 b, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »stk. 3« til: »stk. 3 og 4«.

§ 2

I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 809 af 6. juni 2018, som ændret ved § 3 i lov nr. 701 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. Efter § 68 indsættes:

»§ 68 a. Til brug for kommunens afgørelse om en persons ret til sygedagpenge, herunder sats, kan kommunen anmode den arbejdsløshedskasse, som personen er medlem af, om at opgøre, om

personen ville have haft ret til arbejdsløshedsdagpenge og med hvilken sats, hvis personen ikke var uarbejdsdygtig på grund af sygdom.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvordan kommunens anmodning skal ske, hvordan oplysningerne videregives fra arbejdsløsheds-kassen til kommunen m.v.«

§ 3

I barselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 822 af 20. juni 2018, som ændret ved § 2 i lov nr. 701 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. Efter § 48 indsættes:

»§ 48 a. Til brug for Udbetaling Danmarks afgørelse om en persons ret til dagpenge efter barselsloven, herunder sats, kan Udbetaling Danmark anmode den arbejdsløsheds-kasse, som personen er medlem af, om at opgøre, om personen ville have haft ret til arbejdsløshedsdagpenge og med hvilken sats, hvis personen ikke havde ret til dagpenge efter barselsloven.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvordan Udbetaling Danmarks anmodning skal ske, hvordan oplysningerne videregives fra arbejdsløsheds-kassen til Udbetaling Danmark m.v.«

§ 4

Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

§ 5

Stk. 1. § 1, nr. 1-3, finder anvendelse på medlemmer, der indplaceres i en dagpengeperiode, jf. § 55 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., den 1. januar 2019 eller senere, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. For medlemmer, der indplaceres i en dagpengeperiode i perioden fra den 1. januar 2019 til og med 31. december 2019, er opholdskravet i § 53 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, sammenlagt 5 år inden for de seneste 8 år.

Stk. 3. For medlemmer, der indplaceres i en dagpengeperiode i perioden fra den 1. januar 2020 til og med 31. december 2020, er opholdskravet i § 53 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, sammenlagt 6 år inden for de seneste 8 år.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1.		<i>Indledning</i>
2.		<i>Lovforslagets indhold</i>
	2.1.	<i>Opholdskrav for ret til arbejdsløshedsdagpenge</i>
	2.1.1.	<i>Gældende ret</i>
	2.1.2.	<i>Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning</i>
	2.1.3	<i>Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser</i>
	2.1.4	<i>Den foreslåede ordning i forhold til databeskyttelsesforordningen</i>
	2.2.	<i>Retten til efterløn</i>
	2.2.1.	<i>Gældende ret</i>
	2.2.2.	<i>Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning</i>
	2.3.	<i>Arbejdsløsheds-kassens pligt til at opgøre, om et medlem ville have været berettiget til arbejdsløshedsdagpenge til brug for kommunens afgørelse om medlemmets ret til sygedagpenge</i>
	2.3.1.	<i>Gældende ret</i>
	2.3.2.	<i>Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning</i>
	2.3.3	<i>Den foreslåede ordning i forhold til databeskyttelsesforordningen</i>
	2.4.	<i>Arbejdsløsheds-kassens pligt til at opgøre, om et medlem ville have været berettiget til arbejdsløshedsdagpenge til brug for Udbetaling Danmarks afgørelse om medlemmets ret til dagpenge efter barselsloven</i>
	2.4.1.	<i>Gældende ret</i>
	2.4.2.	<i>Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning</i>
	2.4.3	<i>Den foreslåede ordning i forhold til databeskyttelsesforordningen</i>
3.		<i>Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner</i>
4.		<i>Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner</i>
5.		<i>Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.</i>
6.		<i>Administrative konsekvenser for borgerne</i>
7.		<i>Miljømæssige konsekvenser</i>
8.		<i>Forholdet til EU-retten</i>
	8.1.	<i>Forholdet til databeskyttelsesforordningen</i>
	8.2.	<i>Forholdet til forordning 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger</i>
	8.3.	<i>Forholdet til Rådets direktiv 92/85/EØF (graviditetsdirektivet)</i>
9.		<i>Hørte myndigheder og organisationer</i>
10.		<i>Sammenfattende skema</i>

1. Indledning

Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti har den 6. februar 2018 indgået ”Aftale om lavere skat på arbejdsindkomst og større fradrag for pensionsindbetalinger”. Finansiering af aftalens elementer tilvejebringes blandt andet ved en række justeringer af udvalgte overførselsindkomster, som for eksempel indførelse af et opholdskrav for optjening af ret til dagpenge.

Aftaleparterne er enige om at indføre et opholdskrav for ret til dagpenge og ressourceforløbsydelse ved ressourceforløb, ledighedsydelse og fleksløntilskud. Derudover skærpes optjeningsprincipperne for retten til kontanthjælp. Optjeningsprincipper på ydelsesområdet sender et signal om, at forudsætningen for adgang til de fulde ydelser er, at man har en fast tilknytning til det danske samfund og har bidraget hertil gennem en længere årrække.

Dette lovforslag udmønter den del af aftalen, der omhandler et opholdskrav for ret til dagpenge.

Der indføres et opholdskrav for ret til arbejdsløshedsdagpenge, så medlemmer af en arbejdsløshedskasse skal have opholdt sig lovligt her i riget eller i et andet EU/EØS-land i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år for at kunne få ret til arbejdsløshedsdagpenge. Hvis kravet ikke er opfyldt, kan den ledige have ret til integrationsydelse, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt. Et opholdskrav for ret til dagpenge vil øge gevinsten ved at overgå fra offentlig forsørgelse til beskæftigelse.

Opholdskravet betyder, at et medlem af en arbejdsløshedskasse ikke vil kunne få udbetalt dagpenge ved ledighed de første 7 år i landet. Udstationering for en dansk offentlig myndighed eller en dansk virksomhed, ophold i udlandet med henblik på uddannelse eller hyre på et dansk skib, sidestilles med ophold her i landet.

Personer, der har gennemført en integrationsgrunduddannelse (igu), undtages fra opholdskravet og vil fortsat kunne få dagpenge på dimittendsats efter at have afsluttet en igu. Øvrige dimittender undtages ikke for opholdskravet.

Initiativet træder i kraft den 1. januar 2019 og indføres gradvist i årene 2019-2021. Det indføres med et opholdskrav på 5 ud af 8 år i 2019 og 6 ud af 8 år i 2020. Fra 2021 og frem er opholdskravet 7 ud af 8 år. Personer, der allerede har påbegyndt et dagpengeforløb før ikrafttrædelsestidspunktet, omfattes først, når personen genindplaceres i dagpengesystemet.

Opholdskravet vil have betydning i sager om sygedagpenge efter sygedagpengeloven og dagpenge efter barselsloven i de tilfælde, hvor retten til sygedagpenge og dagpenge efter barselsloven afhænger af, at personen opfylder betingelserne for ret til arbejdsløshedsdagpenge.

I dag har arbejdsløshedskassen ikke pligt til at opgøre, om et medlem ville være berettiget til arbejdsløshedsdagpenge og med hvilken sats, hvis kommunen anmoder om oplysninger herom til brug for kommunens afgørelse om medlemmets ret til sygedagpenge. Tilsvarende er tilfældet hvis Udbetaling Danmark til brug for afgørelse om medlemmets ret til dagpenge efter barselsloven, skal have opgjort, om medlemmet ville have ret til arbejdsløshedsdagpenge og med hvilken sats.

For at sikre, at kommunen eller Udbetaling Danmark ikke fremover skal opgøre, om et medlem ville have ret til arbejdsløshedsdagpenge, herunder om medlemmet opfylder opholdskravet for ret til arbejdsløshedsdagpenge, foreslås der indført en pligt for arbejdsløsheds-kassen til at opgøre og videregive oplysninger til kommunerne og Udbetaling Danmark om et medlems ret til arbejdsløshedsdagpenge samt medlemmets beregnede dagpengesats, hvis ikke medlemmet havde været fraværende pga. barsel eller uarbejdsdygtighed på grund af sygdom.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Opholdskrav for ret til arbejdsløshedsdagpenge

2.1.1. Gældende ret

Efter gældende regler i § 53, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. opnås ret til dagpenge efter 1 års medlemskab af en anerkendt arbejdsløsheds-kasse. Efter § 53, stk. 2, er retten til at opnå dagpenge endvidere betinget af, at et fuldtidsforsikret medlem opfylder et indkomstkrav på 228.348 kr. (2018) på baggrund af lønarbejde og drift af selvstændig virksomhed mv., svarende til mindst ét års arbejde. Efter § 53, stk. 8, er genoptjeningen af retten til dagpenge for et fuldtidsforsikret medlem, som er indplaceret i en dagpengeperiode, betinget af, at medlemmet opfylder et beskæftigelseskrav på 1924 timer, svarende til ét års fuldtidsarbejde.

Efter gældende regler i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. stilles der ikke krav om, at medlemmet lovligt har haft ophold her i riget i en forudgående periode, for at få ret til dagpenge.

Efter gældende regler i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. har beskæftigelsesministeren ikke bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om opholdskrav for ret til dagpenge.

Lov om Det Centrale Personregister (CPR-loven) indeholder blandt andet regler om folkeregistrering her i landet på grund af fødsel eller tilflytning fra udlandet. Det Centrale Personregister (CPR) indeholder oplysninger om bopælsregistrering i henholdsvis Danmark og udlandet, herunder historiske oplysninger herom.

Efter gældende regler i § 65, stk. 6, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., kan ministeren fastsætte nærmere regler om arbejdsløsheds-kassernes pligt til at yde vejledning og bistand til medlemmerne.

Efter de gældende regler i § 90 b, stk. 3, nr. 2, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. har arbejdsløsheds-kasserne for så vidt angår adresseoplysninger fået særlig hjemmel til uden samtykke at få adgang til oplysninger om beskyttede navne og adresser. Denne hjemmel omfatter ikke historiske oplysninger om adresser, herunder historiske oplysninger om beskyttede adresser.

2.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Aftaleparterne er enige om at indføre et opholdskrav for ret til arbejdsløshedsdagpenge, så medlemmer af en arbejdsløsheds-kasse skal have opholdt sig lovligt her i riget eller i et andet EU/EØS-land eller i Schweiz i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år for at kunne få ret til arbejdsløshedsdagpenge. Hvis kravet ikke er opfyldt, kan den ledige have ret til integrationsydelse, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt. Et opholdskrav for ret til dagpenge vil øge gevinsten ved at overgå fra offentlig forsørgelse til beskæftigelse og det sender et signal om, at

forudsætningen for adgang til de fulde ydelser er, at man har en fast tilknytning til det danske samfund og har bidraget hertil gennem en længere årrække.

Det foreslås derfor, at retten til dagpenge er betinget af, at medlemmet lovligt har haft ophold her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år med visse undtagelser. Ved opgørelsen af opholdskravet lægges oplysninger om bopælsregistrering i Det Centrale Personregister til grund, medmindre der foreligger særlige omstændigheder. Opgørelsen tager således udgangspunkt i bopælstid i Danmark, medmindre medlemmet er omfattet af en af undtagelserne i forslaget.

Ophold i et andet EU/EØS-land eller i Schweiz samt på Færøerne skal dokumenteres på anden vis, da oplysninger om bopæl herom som udgangspunkt ikke foreligger i CPR. Efter artikel 76 i forordning nr. 883/2004 skal medlemslandene i EU/EØS samt Schweiz yde gensidig administrativ bistand til gennemførelse af egen lovgivning. Det betyder blandt andet, at landene på opfordring skal underrette hinanden om konkrete personers bopælsperioder i det pågældende EU/EØS-land eller Schweiz. Arbejdsløshedskassen kan dermed indhente oplysninger om et medlems bopælsperioder i et andet EU/EØS-land eller Schweiz, ligesom medlemmet også selv kan fremlægge dokumentationen.

Det bemærkes, at bopælsregistrering i Grønland også sker i CPR, hvilket betyder, at oplysningerne i CPR kan lægges til grund også i disse tilfælde, da en person ikke er registreret som udrejst, når pågældende har bopæl i Grønland.

Arbejdsløshedskasserne skal vurdere om opholdskravet er opfyldt, når et medlem søger om dagpenge og dermed skal indplaceres i en dagpengeperiode. Opholdskravet skal også vurderes i forbindelse med, at et medlem genoptjener retten til dagpenge. Det betyder, at et medlem, der opfylder beskæftigelseskravet for genoptjening af ret til dagpenge, alligevel ikke kan indplaceres i en ny dagpengeperiode, medmindre opholdskravet er opfyldt. Medlemmet vil dog kunne få udbetalt dagpenge i den resterende del af den oprindelige dagpengeperiode.

Forslaget betyder, at arbejdsløshedskasserne som udgangspunkt skal lægge oplysninger om bopælsregistrering i CPR til grund for opgørelsen af opholdskravet. Dette kan efter forudgående samtykke ske automatisk ved at arbejdsløshedskasserne via deres respektive it-systemer indhenter oplysninger om bopælsregistreringer de seneste 8 år direkte i CPR eller via de oplysninger fra CPR, som Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering stiller til rådighed via Det Fælles Data Grundlag (DFDG).

Forslaget betyder, at arbejdsløshedskasserne skal indhente samtykke fra et medlem til, at arbejdsløshedskassen kan indhente oplysninger i CPR om tidligere adresser, herunder beskyttede adresser inden for de seneste 8 år.

Arbejdsløshedskasserne har efter CPR-loven ret til at få oplysninger om aktuel adresse på medlemmer og kommende medlemmer uden forudgående samtykke.

Arbejdsløshedskasserne har i den gældende § 90 b, stk. 3, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. uden samtykke adgang til en række oplysninger til brug for administrationen af forsikringssystemet, men der er med kravet om adgang til oplysninger om tidligere adresser 8 år tilbage vurderet, at disse oplysninger i CPR i udgangspunktet er forbeholdt offentlige myndigheder. Arbejdsløshedskasserne er i relation til reglerne om videregivelse af oplysninger fra CPR at betragte som private, og

arbejdsløshedskasserne har uden samtykke kun adgang til en del af oplysningerne i CPR, som private har adgang til, herunder f.eks. aktuelle adresser.

Medlemmets samtykke til at indhente oplysningerne fra CPR skal være aktuelt og skal derfor afgives, når medlemmet søger om dagpenge. Ligeledes skal samtykke indhentes i forbindelse med, at medlemmet har opfyldt beskæftigelseskravet for genoptjening af ret til dagpenge.

Hvis medlemmet ikke giver samtykke til, at arbejdsløhedskassen selv henter oplysninger om historiske bopælsregistreringer, kan medlemmet via selvbetjening på Borger.dk danne en udskrift fra CPR-registeret, som medlemmet kan aflevere til arbejdsløhedskassen. Fremlægger medlemmet i den situation ikke dokumentationen, må arbejdsløhedskassen afgøre sagen på det foreliggende grundlag. Det kan betyde, at medlemmet får afslag på ret til dagpenge.

Samtykket skal afgives i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 7. Det betyder blandt andet, at den dataansvarlige (arbejdsløhedskassen) skal kunne påvise, at den registrerede har givet samtykke til behandling af sine personoplysninger. Det betyder endvidere, at hvis den registreredes samtykke gives i en skriftlig erklæring, der også vedrører andre forhold, skal en anmodning om samtykke forelægges på en måde, som klart kan skelnes fra de andre forhold, i en letforståelig og lettilgængelig form og i et klart og enkelt sprog.

Anvendelsen af CPR-oplysningerne betyder også, at udlandsperioder, hvor medlemmer ikke efter CPR-lovens regler er forpligtet til at være registreret som fraflyttet til udlandet, vil tælle med til opfyldelse af opholdskravet. Det gælder ophold på under 6 måneder, hvor medlemmet bevarer en bolig i Danmark, eller i tilfælde hvor bopælskommunen konkret har vurderet, at der ikke er tale om en fraflytning til udlandet, og medlemmet i stedet er registreret som værende uden fast bopæl i kommunen.

Det foreslås, at arbejdsløshedskasserne ikke skal lægge oplysninger om bopælsregistrering i CPR til grund, hvis der foreligger særlige omstændigheder. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis arbejdsløhedskassen bliver opmærksom på, at medlemmet muligvis ikke er eller har været korrekt bopælsregistreret i CPR.

En person, der ikke har en bopæl eller et fast opholdssted, men opholder sig i Danmark, bliver registreret som værende uden fast bopæl i CPR. I disse tilfælde, f.eks. hvis personen er hjemløs, vil pågældende anses for at være registreret med bopæl i Danmark, selv om pågældende ikke har en adresse.

Lov om Det Centrale Personregister (CPR-loven) indeholder blandt andet regler om folkeregistrering her i landet på grund af fødsel eller tilflytning fra udlandet. Ved bopæl forstås det sted (bolig), hvor en person regelmæssigt sover, når denne ikke er midlertidigt fraværende på grund af ferie, forretningsrejse, sygdom eller lignende, og hvor denne har sine ejendele.

Principperne for bopælsregistrering i CPR efter CPR-lovens er følgende: Udgangspunktet er, at enhver skal registreres på sin bopæl. Den, der ingen bopæl har, skal registreres på sit faste opholdssted. Hvis en borger hverken har en bopæl eller et fast opholdssted, skal pågældende forblive registreret i sin hidtidige kommune som værende uden fast bopæl. I visse tilfælde, hvor den pågældende ikke kan findes, skal vedkommende registreres som forsvundet.

CPR-loven regulerer også, hvornår udlandsophold skal registreres i CPR som en fraflytning til udlandet.

Det foreslås, at arbejdsløshedskasserne i overensstemmelse med behandlingsreglerne i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a, og artikel 7 efter samtykke får adgang til oplysninger i CPR om tidligere adresser, herunder beskyttede adresser, inden for de seneste 8 år på medlemmer og personer, der ønsker at blive medlem af arbejdsløshedskassen. Med den adgang kan arbejdsløshedskasserne få de nødvendige oplysninger om bopælsforhold, som er afgørende for vurderingen af, om opholdskravet er opfyldt.

Opholdskravet kan betyde, at dagpengereetten først kan opnås på et senere tidspunkt end udgangspunktet om 1 års medlemskab af en arbejdsløshedskasse, fordi medlemmet før optagelsen har haft udlandsophold på mere end et år. Arbejdsløshedskassen har pligt til at yde vejledning og bistand til medlemmer om deres rettigheder, og det vil derfor være nødvendigt for arbejdsløshedskasserne efter samtykke at kunne hente historiske oplysninger om bopælsregistrering i CPR.

Når et medlem ansøger om en ydelse, vil arbejdsløshedskassen have behov for automatisk og digitalt at kunne indhente oplysninger i CPR om tidligere adresser, herunder beskyttede adresser, inden for de seneste 8 år og på det grundlag afgøre, om opholdskravet er opfyldt. Indhentelsen af oplysningerne vil efter samtykke skulle gennemføres for alle medlemmer, der ansøger om en ydelse. Det skyldes, at medlemmet både før og under medlemsperioden i arbejdsløshedskassen kan have haft opholdsperioder i udlandet, der har indflydelse på, om retten til ydelser er opfyldt.

Aftalepartierne er enige om, at udstationering for en dansk offentlig myndighed eller en dansk virksomhed, ophold i udlandet med henblik på uddannelse eller hyre på et dansk skib, skal sidestilles med ophold her i landet.

Det foreslås derfor, at en række ophold i udlandet sidestilles med ophold i riget. Sidestilling af ophold i udlandet med ophold i riget, svarer som udgangspunkt til de situationer efter lov om social pension, hvor der ved opgørelsen af den optjente ret til folke- og førtidspension på baggrund af fast bopæl her i riget, kan sidestilles ophold med forhyring med dansk skib, ophold i udlandet som udsendt repræsentant for en dansk offentlig myndighed, ophold i udlandet i øvrigt som beskæftiget i offentlig dansk interesse, ophold i udlandet som ansat i et dansk firmas filial eller datterselskab og ophold i udlandet med henblik på uddannelse.

Det foreslås, at ved opgørelsen af opholdskravet sidestilles med ophold her i riget

- 1) hyre på et dansk skib,
- 2) ophold i udlandet som udsendt repræsentant for en dansk offentlig myndighed,
- 3) ophold i udlandet i øvrigt som beskæftiget i offentlig dansk interesse,
- 4) ophold i udlandet som ansat i et dansk firmas filial eller datterselskab,
- 5) ophold i udlandet med henblik på erhvervmæssig uddannelse, og medlemmet opfyldte kravet om bopæl og ophold efter § 41, stk. 1, umiddelbart før, uddannelsen blev påbegyndt, og

6) ophold i udlandet som forsker ved et udenlandsk universitet eller en udenlandsk forskningsinstitution eller virksomhed, og medlemmet opfyldte kravet om bopæl og ophold efter § 41, stk. 1, umiddelbart før, udlandsopholdet blev påbegyndt.

Forslaget betyder, at ophold i udlandet mv. i en række tilfælde kan sidestilles med ophold her i riget ved vurderingen af, om opholdskravet er opfyldt. Disse perioder indgår således i opgørelsen af, om medlemmet opfylder kravet. Et medlem, der ellers ikke ville have opfyldt kravet, f.eks. fordi pågældende har været ansat i en dansk virksomhed i udlandet, kan således alligevel opfylde kravet om ophold her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år.

Som begrundelse for at undtage disse persongrupper fra opholdskravet kan der blandt andet henvises til, at de bevarer deres tilknytning til Danmark eller en dansk virksomhed. Undtagelserne har dermed til formål at bidrage til at fastholde kvalificeret arbejdskraft i Danmark, til mobiliteten på det globale arbejdsmarkedet, tilskyndelse til at tage en uddannelse samt til at sikre et velfungerede arbejdsmarked i Danmark.

Det foreslås i den forbindelse, at også ægtefæller, samlevere, registrerede partnere og umyndige børn til personer, der opfylder en af undtagelserne, kan sidestille et ophold i udlandet med ophold her i riget.

At sidestille ægtefæller mv. svarer som udgangspunkt til den praksis på folke- og førtidspensionsområdet, der gælder i forbindelse med opgørelse af optjent ret til social pension på baggrund af fast bopæl i optjeningsperioden. Afgrænsningen af personkredsen for så vidt angår familiemedlemmer, svarer desuden til de personer i CPR-loven, der i visse tilfælde er undtaget fra registrering som udrejst i CPR.

Aftalepartierne er derudover enige om, at personer, der har gennemført en integrationsgrunduddannelse (igu), undtages fra opholdskravet og dermed fortsat vil kunne få dagpenge på dimittendsats efter at have afsluttet en igu. Øvrige dimittender undtages ikke generelt fra opholdskravet. Dog kan ophold i udlandet med henblik på erhvervsmæssig uddannelse sidestilles med ophold i Danmark i forbindelse med opgørelsen af opholdskravet, jf. § 53 a, stk. 2, nr. 5, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 3.

Det foreslås derfor, at et medlem, der har gennemført en integrationsgrunduddannelse (igu), kan opnå ret til dagpenge, uanset om opholdskravet er opfyldt.

Forslaget betyder, at medlemmer, der har gennemført en integrationsuddannelse, og som har fået ret til dagpenge på baggrund af uddannelsen efter reglerne i § 54 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., undtages fra opholdskravet. Disse medlemmer kan dermed få ret til dagpenge, selv om de ikke opfylder kravet om ophold her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år.

Det foreslås endvidere, at beskæftigelsesministeren får bemyndigelse efter forhandling med Beskæftigelsesrådet til at fastsætte nærmere regler om opholdskravet. Der kan herunder fastsættes nærmere regler om opgørelsen af opholdskravet, betingelserne for forhold, der kan sidestilles med ophold i riget mv.

Med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen vil der blandt andet fastsættes regler om, at opgørelsen af opholdskravet sker i hele måneder, herunder at perioder afrundes til nærmeste antal hele måneder.

Der vil derudover med hjemmel i § 65, stk. 6, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. fastsættes nærmere regler om, at en arbejdsløshedskasse skal vejlede en person, der søger om optagelse i arbejdsløsheds-kassen, om at retten til dagpenge er betinget af, at medlemmet opfylder opholdskravet.

Aftalepartierne er enige om, at opholdskravet træder i kraft den 1. januar 2019 og indfases gradvist i årene 2019-2021. Det indfases med et opholdskrav på 5 ud af 8 år i 2019 og 6 ud af 8 år i 2020. Fra 2021 og frem er opholdskravet 7 ud af 8 år.

Aftalepartierne er også enige om, at personer, der allerede har påbegyndt et dagpengeforløb før ikrafttrædelsestidspunktet, først omfattes, når personen genindplaceres i dagpengesystemet.

Det foreslås derfor, at loven træder i kraft den 1. januar 2019, og at opholdskravet kun finder anvendelse på medlemmer, der indplaceres i en dagpengeperiode, jf. § 55 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., den 1. januar 2019 eller senere.

Det foreslås videre, at for medlemmer, der indplaceres i en dagpengeperiode i perioden fra den 1. januar 2019 til og med 31. december 2019, er opholdskravet sammenlagt 5 år inden for de seneste 8 år. For medlemmer, der indplaceres i en dagpengeperiode i perioden fra den 1. januar 2020 til og med 31. december 2020, foreslås det, at opholdskravet er sammenlagt 6 år inden for de seneste 8 år.

Aftaleparterne er som nævnt enige om at indføre opholdskrav for ret til arbejdsløshedsdagpenge, så medlemmer af en arbejdsløshedskasse skal have opholdt sig lovligt her i riget eller i et andet EU/EØS-land eller i Schweiz i sammenlagt mindst 7 år inden for de seneste 8 år, for at få ret til dagpenge.

Forslaget indebærer, at også ophold i Grønland og på Færøerne, som er en del af riget, skal medregnes til opfyldelse til opholdskravet for ret til dagpenge.

Danmark er omfattet af forskellige internationale forpligtelser, herunder EU-retten, ILO-konventioner og Nordisk Konvention om social sikring, som har betydning for, hvordan opholdskravet skal opfyldes.

Det følger af artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (forordning 883/04), at forsikringsbeskæftigelses- eller bopælsperioder i et andet EU/EØS-land eller i Schweiz, medmindre andet er fastsat, skal sidestilles med tilsvarende perioder i Danmark.

Forordning 883/04 finder anvendelse på statsborgere i et EU/EØS-land eller i Schweiz. Det bemærkes, at flygtninge og statsløse, som er bosat og er eller har været omfattet af lovgivningen i et EU/EØS-land eller i Schweiz, samt disse personers familiemedlemmer, er omfattet af forordning 883/04, jf. dennes artikel 2.

Som følge af det danske retsforbehold har tredjelandsstatsborgere, der ikke er statsløse, flygtninge eller deres medfølgende familiemedlemmer, ikke ret til i forhold til de sociale sikringsordninger i forordning nr. 883/04 at påberåbe sig retten til at sidestille forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioder i et andet EU/EØS-land eller i Schweiz med bopæl i Danmark, da Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1231 af 24. november 2010 ikke finder anvendelse for Danmark.

Det følger af Nordisk Konvention om social sikring af 12. juni 2012, at tredjelandsstatsborgere, som har opnået lovligt ophold i et af de nordiske lande, kan medregne bopæls-, forsikrings- og beskæftigelsesperioder efter artikel 6 og 61 i forordning nr. 883/2004 i et andet nordisk land til opfyldelsen af optjeningskrav i Danmark, jf. artikel 3, stk. 2, i Nordisk Konvention om social sikring.

ILO-konvention nr. 118 om ligestilling af ind- og udlændinge i henseende til social tryghed hindrer ikke, at der stilles krav om ophold, som også gælder for nationale borgere.

De bilaterale aftaler om social sikring, som Danmark har indgået med tredjelande, indeholder regler om koordinering af landenes lovgivning om social sikring. Aftalerne indeholder ikke bestemmelser om, hvordan de sociale sikringssystemer skal indrettes. Aftalerne hviler på ligebehandling og gensidighed. En ændring af betingelserne for at optjene ret til dagpenge vil derfor ikke i sig selv have nogen indflydelse af betydning for disse aftaler, der bygger på national lovgivning.

Retten til feriedagpenge er betinget af, at et medlem på ferietidspunktet ville have dagpengeret i tilfælde af ledighed. En konsekvens af, at et medlem ikke opfylder det foreslåede opholdskrav for ret til dagpenge, vil derfor være, at pågældende heller ikke kan få ret til at få udbetalt feriedagpenge.

Det bemærkes, at det foreslåede opholdskrav for ret til dagpenge desuden får en afledt konsekvens for retten til sygedagpenge og barseldagpenge. Det gælder i de tilfælde, hvor retten til sygedagpenge og barseldagpenge afhænger af, at personen opfylder betingelserne for ret til arbejdsløshedsdagpenge.

2.1.3 Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser

Den Europæiske Menneskerettighedskonvention giver ikke som sådan en ret til at modtage sociale ydelser. Det følger dog af konventionens artikel 14 (forbuddet mod diskrimination) sammenholdt med artikel 1 i 1. tillægsprotokol (ejendomsretten), at staterne er forpligtet til ikke at forskelsbehandle personer i sammenlignelige situationer med hensyn til modtagelse af sociale ydelser, medmindre forskelsbehandlingen er sagligt begrundet og proportional.

Højesteret har i en dom af 15. februar 2012 trykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2012, side 1761, vurderet, at et krav om ophold her i landet i 7 år inden for de seneste 8 år for ret til kontanthjælp var foreneligt med blandt andet konventionens artikel 14 sammenholdt med artikel 1 i 1. tillægsprotokol. Højesteret henviste til, at formålet med at yde en mere begrænset bistand i form af starthjælp (nu integrationsydelse), indtil modtageren efter ophold i Danmark i en vis periode havde optjent ret til mere omfattende bistand i form af kontanthjælp, blandt andet var at få flere i arbejde og færre på offentlig forsørgelse og – for udlændinges vedkommende – at styrke deres samlede integration i det danske samfund.

Højesteret henviste endvidere til, at et skattefinansieret velfærdssystem nødvendigvis må indeholde kriterier for afgrænsning af den personkreds, der kan komme i betragtning til de ydelser, som stilles til rådighed, og at det i denne forbindelse må anses for sagligt at anvende et optjeningsprincip, hvorefter en person, hvad enten denne er dansk statsborger eller udlænding, skal have opholdt sig i Danmark i en vis periode, inden den pågældende kan modtage den højeste bistandsydelse fra det offentlige. Højesteret fastslog, at dette må gælde, selv om et sådant krav efter sin natur i højere grad vil ramme udlændinge end danske statsborgere. I forhold til spørgsmålet om proportionalitet henviste Højesteret til, at starthjælpen (nu integrationsydelse) ikke var den eneste ydelse, som udlændinge havde mulighed for at få.

Endelig udtalte Højesteret, at det ved den samlede bedømmelse af reglernes forenelighed med artikel 14 måtte tages i betragtning, at medlemsstaterne efter Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis har en forholdsvis bred skønsmargen, når det drejer sig om tilrettelæggelsen af den sociale og økonomiske politik.

Det foreslåede opholdskrav for ret til arbejdsløshedsdagpenge, så medlemmer af en arbejdsløshedskasse skal have opholdt sig lovligt her i landet, i et andet EU/EØS-land eller i Schweiz i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år for at kunne få ret til arbejdsløshedsdagpenge, vurderes på denne baggrund at være foreneligt med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Med lovforslaget indføres der ikke et tilsvarende opholdskrav for ret til sygedagpenge efter sygedagpengeloven eller dagpenge efter barselsloven. Det vil sige, at en person, der har været i landet, i et andet EU/EØS-land eller i Schweiz i mindre end 7 ud af 8 år, har ret til f.eks. barselsdagpenge, hvis de almindelige betingelser i barselsloven er opfyldt – herunder at personen opfylder det almindelige beskæftigelseskrav ved dagen før fraværet eller på første fraværsdag at være i beskæftigelse og have været beskæftiget i mindst 160 timer inden for de seneste 4 afsluttede kalendermåneder forud for fraværsperioden og i mindst 3 af disse måneder at have været beskæftiget i mindst 40 timer i hver måned.

Det foreslåede opholdskrav for arbejdsløshedsdagpenge vil imidlertid have betydning i sager om sygedagpenge efter sygedagpengeloven og dagpenge efter barselsloven i de tilfælde, hvor det almindelige beskæftigelseskrav endnu ikke er opfyldt, og retten til sygedagpenge og dagpenge efter barselsloven derfor afhænger af, at personen opfylder betingelserne for at få ret til arbejdsløshedsdagpenge, jf. sygedagpengelovens § 32, stk. 1, nr. 2, og barselslovens § 27, stk. 1, nr. 2. Disse personer vil således i stedet skulle søge om integrationsydelse.

På baggrund af Højesterets ovennævnte dom af 15. februar 2012 kan det give anledning til tvivl, om et optjeningskrav i sig selv kan udgøre en saglig grund til at forskelsbehandle, eller om der skal foreligge en yderligere saglig grund i form af f.eks. et integrationshensyn.

I forhold til nyansatte personer, der er i beskæftigelse, men endnu ikke opfylder det almindelige beskæftigelseskrav i henholdsvis sygedagpengelovens § 32, stk. 1, nr. 1, eller barselslovens § 27, stk. 1, nr. 1, og som er midlertidigt sygemeldt eller fraværende på grund af graviditet, fødsel eller adoption, ses forslaget om indførelse af opholdskravet ikke at indeholde en yderligere saglig grund til forskelsbehandling end optjeningskravet i sig selv.

Der er derfor en risiko for, at domstolene i en konkret sag vil anse forskelsbehandlingen af disse grupper for at være i strid med artikel 14 sammenholdt med artikel 1 i 1. tillægsprotokol i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

På trods af den nævnte tvivl, der er forbundet med en fortolkning af Højesterets dom af 15. februar 2012, er det Justitsministeriets vurdering, at der er tungtvejende grunde til at anse forslaget for at være i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Justitsministeriet lægger vægt på, at det efter Højesterets dom må anses for sagligt at anvende et optjeningskrav, hvorefter en person, hvad enten denne er dansk statsborger eller udlænding, skal have opholdt sig i Danmark i en vis periode, inden den pågældende kan modtage den højeste bistandsydelse fra det offentlige, og at dette gælder, selv om et sådant krav efter sin natur i højere grad vil ramme udlændinge end danske statsborgere. I forhold til spørgsmålet om proportionalitet lægger Justitsministeriet vægt på, at ovennævnte grupper fortsat vil have mulighed for at modtage andre ydelser, og at medlemsstaterne efter Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis har en forholdsvis bred skønsmargen, når det drejer sig om tilrettelæggelsen af den sociale og økonomiske politik.

2.1.4 Den foreslåede ordning i forhold til databeskyttelsesforordningen

Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse), herefter benævnt databeskyttelsesforordningen, er der fastsat nye regler om databeskyttelse. Databeskyttelsesforordningen finder anvendelse fra den 25. maj 2018.

Databeskyttelsesforordningens behandlingsregler vil således være gældende pr. 1. januar 2019, hvor arbejdsløshedskasserne efter nærværende lovforslag skal behandle oplysninger om historiske bopælsregistreringer i CPR, herunder beskyttede bopælsregistreringer, ved vurderingen af, om et medlem efter § 53 i lov om arbejdsløshedsforsikring kan opnå ret til dagpenge.

Det fremgår blandt andet af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede, indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål, og være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

Det er endvidere en betingelse for behandling af almindelige personoplysninger, at en af betingelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 6 er opfyldt. Det kan i forhold til arbejdsløshedskassernes og myndighedernes behandling af oplysninger f.eks. være samtykke fra den registrerede til behandling af sine personoplysninger til et eller flere specifikke formål, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a, at behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c, eller hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

Det foreslås i nærværende lovforslag, at arbejdsløshedskassernes indhentelse af historiske oplysninger i CPR skal ske med forudgående samtykke. Arbejdsløshedskassens behandling af

oplysninger om historiske adresseforhold skal dermed ske i overensstemmelse med samtykkereglerne i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a.

Samtykket skal afgives i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 7. Det betyder blandt andet, at den dataansvarlige (arbejdsløshedskassen) skal kunne påvise, at den registrerede har givet samtykke til behandling af sine personoplysninger. Det betyder endvidere, at hvis den registreredes samtykke gives i en skriftlig erklæring, der også vedrører andre forhold, skal en anmodning om samtykke forelægges på en måde, som klart kan skelnes fra de andre forhold, i en letforståelig og lettilgængelig form og i et klart og enkelt sprog.

Hvis medlemmet ikke giver samtykke til, at arbejdsløshedskassen henter oplysninger om historiske bopælsregistreringer i CPR, kan medlemmet via selvbetjening på Borger.dk danne en udskrift fra CPR-registeret, som medlemmet kan aflevere til sin arbejdsløshedskasse.

Arbejdsløshedskassernes indhentelse og øvrig behandling af oplysninger om historiske bopælsregistreringer i CPR, herunder beskyttede bopælsregistreringer, i forbindelse med administrationen af arbejdsløshedsforsikringen vil skulle ske inden for rammerne af disse bestemmelser.

Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at arbejdsløshedskassernes behandling af de nævnte oplysninger fra CPR om egne medlemmer og personer, der ønsker at blive medlem af en arbejdsløshedskasse, i forbindelse med vurderingen af, om et medlem kan opnå ret til dagpenge efter reglerne i § 53 og den foreslåede § 53 a i lov om arbejdsløshedsforsikring, er i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, litra a.

Forslaget regulerer arbejdsløshedskassernes adgang til anvendelse af historiske oplysninger om bopælsregistreringer, herunder beskyttede bopælsregistreringer, i CPR, men fastsætter ikke betingelserne for indsamling og behandling af oplysninger, der vil skulle ske under iagttagelse af databeskyttelsesforordningens artikel 5, 6 og 7.

2.2. Retten til efterløn

2.2.1. Gældende ret

Efter gældende regler i § 74 a, stk. 1, nr. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. er det en betingelse for ret til efterløn – eller for at få udstedt et efterlønsbevis, jf. § 74 b – at medlemmet vil kunne opfylde betingelserne for ret til dagpenge ved ledighed.

Det indebærer, at medlemmet skal opfylde indkomstkrauet for ret til dagpenge efter § 53, stk. 2, eller beskæftigelseskrauet for genoptjening af ret til dagpenge, jf. § 53, stk. 8. Det er ikke valgfrit, om medlemmet skal opfylde indkomstkrauet eller beskæftigelseskrauet for at kunne få ret til efterløn. Hvis medlemmet ikke har været indplaceret i en dagpengeperiode, eller hvis medlemmet har været indplaceret i en dagpengeperiode og har opbrugt ydelses- og referenceperioden efter § 55, stk. 1 og 2, og der ikke er registreret timer på beskæftigelseskontoen, skal medlemmet opfylde indkomstkrauet efter § 53, stk. 2. I øvrige tilfælde skal medlemmet opfylde beskæftigelseskrauet efter § 53, stk. 8.

Efter § 74 a, stk. 8, er medlemmer, der opbruger retten til dagpenge efter, de er fyldt 50 år, og som ved fortsat medlemskab af arbejdsløshedskassen og indbetaling af efterlønsbidrag vil kunne opfylde anciennitetskravet ved efterlønsalderen, undtaget fra at skulle opfylde indkomst- eller

beskæftigelseskravet. Det er i den forbindelse en betingelse, at de overgår til efterløn ved efterlønsalderen.

Kravet i § 74 a, stk. 1, nr. 4, indebærer også, at medlemmet skal kunne anses for at stå til rådighed for arbejdsmarkedet efter § 62 ved overgangen til efterløn eller udstedelsen af efterlønsbeviset.

Efter § 74 a, stk. 10, har et medlem dog ret til efterløn, selv om medlemmet på tidspunktet for overgang til efterløn ikke opfylder rådighedskravet, fordi den pågældende efter lov om social service modtager støtte til pasning af handicappet eller alvorligt sygt barn eller plejevederlag for pasning af nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem.

Efter § 74 a, stk. 11, anses medlemmet ikke for at kunne opfylde betingelsen i § 74 a, stk. 1, nr. 4, når medlemmet modtager arbejdsløshedsdagpenge under de første 14 dages sygdom, jf. § 62, stk. 3.

2.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås i § 53 a, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, at det – ud over opfyldelse af et indkomst- eller beskæftigelseskrav og et rådighedskrav – bliver en betingelse for ret til dagpenge, at medlemmet lovligt har haft ophold her i riget i sammenlagt mindst 7 år inden for de seneste 8 år.

Som følge af, at der i § 74 a, stk. 1, nr. 4, generelt henvises til betingelserne for ret til dagpenge for at kunne få ret til efterløn, indebærer det umiddelbart, at det også bliver et krav for ret til efterløn, at medlemmet inden for de seneste 8 år før overgangen til efterløn har haft lovligt ophold her i riget i mindst 7 år.

Opholdskravet vil kunne betyde, at et medlem af en arbejdsløshedskasse, som inden for de seneste 8 år før overgangen til efterløn samlet set har opholdt sig i lande uden for riget eller EU/EØS-området eller Schweiz i mere end 1 år, mister muligheden for efterløn, uanset at medlemmet har indbetalt efterlønsbidrag i en lang årrække (f.eks. 25 år).

Henset til, at efterlønsordningen er en tilbagetrækningsordning, der kræver en langvarig tilknytning til det danske arbejdsmarked, og at der indbetales et særligt efterlønsbidrag i en langvarig periode, gør de hensyn, der ligger til grund for indførelse af et opholdskrav for ret til dagpenge, sig ikke på samme måde gældende i forhold til retten til efterløn.

Det foreslås derfor, at der ikke skal være et krav om lovligt ophold her i riget i 7 år inden for de seneste 8 år for at få ret til efterløn. Det foreslås, at de undtagelser, der i § 74 a, stk. 8-11, er fastsat i forhold til kravet om at opfylde betingelserne for ret til dagpenge for at kunne få ret til efterløn, udvides til at omfatte den foreslåede § 53 a.

2.3. Arbejdsløshedskassens pligt til at opgøre, om et medlem ville have været berettiget til arbejdsløshedsdagpenge til brug for kommunens afgørelse om medlemmets ret til sygedagpenge

2.3.1. Gældende ret

Efter gældende regler i § 62, stk. 3, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., fortsætter ledige medlemmer af en arbejdsløshedskasse, som bliver syge og som forud for sygdommen er tilmeldt som jobsøgende hos jobcenteret, med at modtage arbejdsløshedsdagpenge eller midlertidig arbejdsmarkedsydelse under de første 14 dages sygdom. Ved sygdom ud over 14 dage overgår medlemmet til at modtage sygedagpenge fra kommunen efter reglerne i lov om sygedagpenge. Det

gælder dog ikke medlemmer, som er delvist ledige, idet disse overgår til at modtage sygedagpenge fra kommunen fra første sygefraværsdag.

Sygedagpenge fra kommunen til et ledigt medlem af en anerkendt arbejdsløshedskasse udbetales som udgangspunkt med den sats, som personen på første dag med ret til sygedagpenge kunne have modtaget pr. dag i arbejdsløshedsdagpenge eller midlertidig arbejdsmarkedsydelse, hvis den pågældende ikke havde været syg, jf. § 51, stk. 1, i lov om sygedagpenge.

Det fremgår af § 40 a i lov om sygedagpenge, at arbejdsløshedskassen skal anmelde et ledigt medlems sygefravær til medlemmets opholdskommune. Anmeldelsen sker via Nemrefusion, og arbejdsløshedskassen oplyser, om det ledige medlem har ret til arbejdsløshedsdagpenge, og den beregnede arbejdsløshedsdagpengesats. Kommunen bliver dermed oplyst om, hvorvidt den sygemeldte har ret til arbejdsløshedsdagpenge samt hvad medlemmet kunne have modtaget pr. dag i arbejdsløshedsdagpenge eller midlertidig arbejdsmarkedsydelse, hvis den pågældende ikke havde været syg.

Efter i § 32, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om sygedagpenge opfylder en lønmodtager beskæftigelseskravet overfor kommunen og har derved ret til sygedagpenge fra kommunen, når den pågældende, hvis uarbejdsdygtigheden ikke var indtrådt, ville have været berettiget til arbejdsløshedsdagpenge eller en ydelse, der træder i stedet herfor, eller midlertidig arbejdsmarkedsydelse, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Et fuldtidsforsikret medlem, der bliver syg i umiddelbar forlængelse af et arbejdsforhold og ikke har nået at melde sig ledig i jobcentret på første sygedag, fordi sygdommen indtræder aftenen før/samme morgen, vil kunne opfylde kravet i § 32, stk. 1, nr. 2, i lov om sygedagpenge.

Tilsvarende vil en lønmodtager i beskæftigelse, som på første sygefraværsdag ikke opfylder kravet i lovens § 32, stk. 1, nr. 1, men som ville være berettiget til arbejdsløshedsdagpenge, hvis ikke pågældende var blevet syg, kunne opfylde beskæftigelseskravet i lovens § 32, stk. 1, nr. 2, og derved opnå ret til sygedagpenge.

I disse tilfælde har arbejdsløshedskassen ikke pligt til at anmelde sygefraværet til medlemmets kommune.

Kommunen skal i sådanne sager træffe afgørelse om, hvorvidt personen opfylder beskæftigelseskravet i sygedagpengelovens § 32, stk. 1, nr. 2 eller 3, om at pågældende, hvis uarbejdsdygtigheden ikke var indtrådt, ville have været berettiget til arbejdsløshedsdagpenge eller en ydelse, der træder i stedet herfor, eller midlertidig arbejdsmarkedsydelse, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Efter § 51, stk. 3, i lov om sygedagpenge udbetales sygedagpenge til et medlem af en anerkendt arbejdsløshedskasse, der bliver ledigt i sygefraværsperioden, med den sats, som personen på første dag med ret til sygedagpenge efter ansættelsens ophør kunne have modtaget pr. dag i arbejdsløshedsdagpenge eller midlertidig arbejdsmarkedsydelse. Således skal kommunen træffe afgørelse om sygedagpengesatsen ud fra den sats, personen ville kunne have modtaget i arbejdsløshedsdagpenge.

Efter § 11 a, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, kan en myndighed efter forudgående samtykke fra den, der søger om eller får hjælp, forlange, at blandt andet arbejdsløshedskasser giver oplysninger om den pågældende, der er nødvendige for at behandle sagen.

Det indebærer, at kommunen kan indhente oplysninger hos arbejdsløshedskassen til brug for den konkrete sag.

Efter gældende praksis kan kommunen ikke kræve, at arbejdsløshedskassen skal foretage beregning af dagpengesatsen.

Det vil sige, at arbejdsløshedskassens oplysningspligt begrænser sig til udlevering af foreliggende oplysninger. Hvis arbejdsløshedskassen ikke allerede har opgjort, om et medlem er berettiget til arbejdsløshedsdagpenge og beregnet satsen for arbejdsløshedsdagpenge til et medlem, der er uarbejdsdygtig, påhviler det således kommunen at vurdere, om personen opfylder betingelserne for ret til arbejdsløshedsdagpenge efter reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. til brug for afgørelsen om, hvorvidt pågældende opfylder sygedagpengelovens beskæftigelseskrav. Endvidere skal kommunen beregne den sats, personen ville kunne modtage efter regler i lov om arbejdsløshedsforsikring, for at kunne træffe afgørelse om, med hvilken sats personen skal have udbetalt sygedagpenge.

I § 30 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. er fastsat, at en arbejdsløshedskasse er en forening af personer, der har sluttet sig sammen alene med det formål at sikre sig økonomisk bistand i tilfælde af ledighed og at administrere andre ordninger, som ifølge lovgivning er henlagt til kasserne.

2.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I den foreslåede § 68 a, stk. 1, i lov om sygedagpenge som affattet ved denne lovs § 2, foreslås det, at arbejdsløshedskassen ved kommunens anmodning forpligtes til at opgøre og oplyse, om en person, som er medlem af arbejdsløshedskassen, er berettiget til arbejdsløshedsdagpenge samt hvilken dagpengesats, personen i bekræftende fald ville være berettiget til, hvis pågældende ikke var uarbejdsdygtig på grund af sygdom.

Med forslaget § 1 om at indføre et opholdskrav for ret til arbejdsløshedsdagpenge, så medlemmer af en arbejdsløshedskasse skal have opholdt sig lovligt her i riget eller i et andet EU/EØS-land i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år for at kunne få ret til arbejdsløshedsdagpenge, aktualiseres nødvendigheden af at sikre en overensstemmelse mellem den praksis, der vil udvikle sig på arbejdsløshedsdagpengeområdet, og kommunens afgørelser i de sygedagpengesager, hvor grundlaget for berettigelsen til sygedagpenge og for den sats, en person kan få udbetalt, er personens berettigelse til arbejdsløshedsdagpenge. Da vurderingen af, om et medlem har ret til arbejdsløshedsdagpenge samt i givet fald med hvilken sats, skal ske ud fra reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., er det naturligt at pålægge arbejdsløshedskasserne at foretage denne vurdering.

Forslaget til § 68 a, stk. 1, medfører, at arbejdsløshedskassens videregivelse af oplysninger til brug for kommunens afgørelse om ret til sygedagpenge og den sygedagpengetimesats, som medlemmet vil kunne få, fremover ikke vil være begrænset til allerede foreliggende oplysninger. Det vil sige, at oplysninger, der er nødvendige i de sygedagpengesager, hvor en persons ret til sygedagpenge afhænger af, at pågældende ville være berettiget til arbejdsløshedsdagpenge, og hvor

sygedagpengesatsen beregnes på baggrund af den sats, personen kunne få i arbejdsløshedsdagpenge, skal videregives af arbejdsløsheds-kassen.

Forslaget vil betyde, at arbejdsløsheds-kassens opgørelse vil indgå som dokumentationsgrundlag i kommunens afgørelser i de pågældende sager. Det er kommunen, der træffer afgørelse om retten til sygedagpenge, og forslaget ændrer ikke ved dette. Afgørelsen kan påklages til Ankestyrelsen efter § 77 i lov om sygedagpenge.

I den foreslåede § 68 a, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 2, foreslås der indsat en bemyndigelsesbestemmelse, hvormed beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvordan kommunens anmodning til arbejdsløsheds-kassen skal ske, hvordan oplysningerne videregives til kommunen m.v.

2.3.3 Den foreslåede ordning i forhold til databeskyttelsesforordningen

Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse), herefter benævnt databeskyttelsesforordningen, er der fastsat nye regler om databeskyttelse. Databeskyttelsesforordningen finder anvendelse fra den 25. maj 2018.

Databeskyttelsesforordningens behandlingsregler vil således være gældende pr. 1. januar 2019, hvor kommunen efter nærværende lovforslag skal kunne forlange oplysninger fra arbejdsløsheds-kassen til brug for vurderingen af, om en person har ret til sygedagpenge og med hvilken sats.

Det fremgår blandt andet af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede, indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål, og være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

Det er endvidere en betingelse for behandling af almindelige personoplysninger, at en af betingelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 6 er opfyldt. Det kan i forhold til arbejdsløsheds-kassernes og myndighedernes behandling af oplysninger f.eks. være samtykke fra den registrerede til behandling af sine personoplysninger til et eller flere specifikke formål, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a, at behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c, eller hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

Efter databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, skal grundlaget for behandlingen i henhold til stk. 1, litra c og e, fremgå af EU-retten eller medlemslandenes nationale ret, og formålet med behandlingen skal være fastlagt i dette retsgrundlag eller for så vidt angår den behandling, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra e, være nødvendig for udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse. Dette retsgrundlag kan indeholde specifikke bestemmelser med henblik på at tilpasse anvendelsen af bestemmelserne i forordningen, blandt andet de generelle betingelser for lovligheden af den dataansvarliges behandling, hvilke typer oplysninger, der skal behandles, berørte registrerede, hvilke enheder personoplysningerne må

videregives til, og formålet hermed, formålsbegrænsninger, opbevaringsperioder og behandlingsaktiviteter samt behandlingsprocedurer, herunder foranstaltninger til sikring af lovlige og rimelige behandling såsom i andre specifikke databehandlingssituationer som omhandlet i forordningens kapitel IX. EU-retten eller medlemslandenes nationale ret skal opfylde et formål i samfundets interesse og stå i rimeligt forhold til det legitime mål, der forfølges.

Kommunens indhentelse og øvrige behandling af oplysninger fra arbejdsløsheds-kassen i forbindelse med administrationen af sygedagpengeloven vil skulle ske inden for rammerne af disse bestemmelser.

Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at kommunen kan indhente oplysninger fra arbejdsløsheds-kassen om medlemmers berettigelse til arbejdsløshedsdagpenge – herunder også satsen for arbejdsløshedsdagpenge - i forbindelse med vurderingen af, om en person kan opnå ret til sygedagpenge efter reglerne i sygedagpengeloven, herunder den foreslåede § 68 a, i lov om sygedagpenge, i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, litra e.

Forslaget regulerer kommunens adgang til indhentning af oplysninger fra arbejdsløsheds-kassen, men fastsætter ikke betingelser for indsamling og behandling af oplysninger. Kommunens indsamling og behandling af disse oplysninger skal ske under iagttagelse af databeskyttelsesforordningens artikel 5 og 6.

2.4. Arbejdsløsheds-kassens pligt til at opgøre, om et medlem ville have været berettiget til arbejdsløshedsdagpenge til brug for Udbetaling Danmarks afgørelse om medlemmets ret til dagpenge efter barselsloven

2.4.1. Gældende ret

Når et ledigt medlem af en arbejdsløsheds-kasse vil ansøge om barselsdagpenge efter barselsloven, skal arbejdsløsheds-kassen, på baggrund af det ledige medlems anmeldelse af fravær, anmelde medlemmets fravær til Udbetaling Danmark. Anmeldelsen sker via Nemrefusion, og arbejdsløsheds-kassen skal i Nemrefusion oplyse, om det ledige medlem har ret til arbejdsløshedsdagpenge, og den beregnede arbejdsløshedsdagpengesats. Udbetaling Danmark bliver dermed oplyst om, hvorvidt medlemmet har ret til arbejdsløshedsdagpenge samt hvad medlemmet kunne have modtaget pr. dag i arbejdsløshedsdagpenge eller midlertidig arbejdsmarkedsydelse, hvis den pågældende ikke havde haft ret til dagpenge efter barselsloven.

Efter § 11 a, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, kan en myndighed efter forudgående samtykke fra den, der søger om eller får hjælp, forlange, at blandt andet arbejdsløsheds-kasser giver oplysninger om den pågældende, der er nødvendige for at behandle sagen.

Efter § 1, stk. 1, nr. 5, i lov om Udbetaling Danmark, varetager Udbetaling Danmark de opgaver, der tillægges Udbetaling Danmark i henhold til barselsloven. Efter § 5 i lov om Udbetaling Danmark finder blandt andet § 11 a, stk. 1-5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område tilsvarende anvendelse ved Udbetaling Danmarks behandling af sager efter barselsloven.

Det indebærer, at Udbetaling Danmark kan indhente oplysninger hos arbejdsløsheds-kassen til brug for den konkrete sag.

Efter gældende praksis kan Udbetaling Danmark ikke kræve, at arbejdsløshedskassen skal foretage beregning af dagpengesatsen. Det vil sige, at arbejdsløshedskassens oplysningspligt begrænser sig til udlevering af foreliggende oplysninger.

Hvis arbejdsløshedskassen ikke allerede har opgjort, om et medlem er berettiget til arbejdsløshedsdagpenge og beregnet satsen for arbejdsløshedsdagpenge til et medlem, der søger om barselsdagpenge, påhviler det således Udbetaling Danmark at vurdere, om personen opfylder betingelserne for ret til arbejdsløshedsdagpenge efter reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. til brug for afgørelsen om, hvorvidt pågældende opfylder barselslovens beskæftigelseskrav. Endvidere skal Udbetaling Danmark beregne den sats, personen ville kunne modtage efter regler i lov om arbejdsløshedsforsikring, for at kunne træffe afgørelse om, med hvilken sats personen skal have udbetalt barselsdagpenge.

I § 30 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. er fastsat, at en arbejdsløshedskasse er en forening af personer, der har sluttet sig sammen alene med det formål at sikre sig økonomisk bistand i tilfælde af ledighed og at administrere andre ordninger, som ifølge lovgivning er henlagt til kasserne.

2.4.2 Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I den foreslåede § 48 a, stk. 1, i barselsloven som affattet ved denne lovs § 3, foreslås det, at arbejdsløshedskassen ved Udbetaling Danmarks anmodning forpligtes til at opgøre og oplyse, om en person, som er medlem af arbejdsløshedskassen, er berettiget til arbejdsløshedsdagpenge samt hvilken dagpengesats, personen i bekræftende fald ville være berettiget til, hvis pågældende ikke var fraværende på grund af barsel efter barselsloven.

Med forslaget § 1 om at indføre et opholdskrav for ret til arbejdsløshedsdagpenge, så medlemmer af en arbejdsløshedskasse skal have opholdt sig lovligt her i riget eller i et andet EU/EØS-land i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år for at kunne få ret til arbejdsløshedsdagpenge, aktualiseres nødvendigheden af at sikre en overensstemmelse mellem Udbetaling Danmarks afgørelser i barselsdagpengesager og den praksis, der vil udvikle sig på arbejdsløshedsdagpengeområdet. Da vurderingen af, om et medlem har ret til arbejdsløshedsdagpenge samt i givet fald med hvilken sats, skal ske ud fra reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., er det naturligt at pålægge arbejdsløshedskasserne at foretage denne vurdering.

Forslaget til § 48 a, stk. 2, medfører, at arbejdsløshedskassens videregivelse af oplysninger til brug for Udbetaling Danmarks afgørelse om ret til barselsdagpenge og den barselsdagpengetimesats, som medlemmet vil kunne få, fremover ikke vil være begrænset til allerede foreliggende oplysninger. Det vil sige, at oplysninger, der er nødvendige i de barselsdagpengesager, hvor en persons ret til barselsdagpenge afhænger af, at pågældende ville være berettiget til arbejdsløshedsdagpenge, og hvor barselsdagpengesatsen beregnes på baggrund af den sats, personen kunne få i arbejdsløshedsdagpenge, skal videregives af arbejdsløshedskassen.

Forslaget vil betyde, at arbejdsløshedskassens opgørelse vil indgå som dokumentationsgrundlag i Udbetaling Danmarks afgørelser i de pågældende sager. Det er Udbetaling Danmark, der træffer afgørelse om retten til barselsdagpenge, og forslaget ændrer ikke ved dette. Afgørelsen kan påklages til Ankestyrelsen efter § 54 i barselsloven.

I den foreslåede § 48 a, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 3, foreslås der indsat en bemyndigelsesbestemmelse, hvormed beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvordan Udbetaling Danmarks anmodning til arbejdsløsheds-kassen skal ske, hvordan oplysningerne videregives til Udbetaling Danmark m.v.

2.4.3 Den foreslåede ordning i forhold til databeskyttelsesforordningen

Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse), herefter benævnt databeskyttelsesforordningen, er der fastsat nye regler om databeskyttelse. Databeskyttelsesforordningen finder anvendelse fra den 25. maj 2018.

Disse behandlingsregler vil således være gældende pr. 1. januar 2019, hvor Udbetaling Danmark efter nærværende lovforslag skal kunne forlange oplysninger fra arbejdsløsheds-kassen til brug for vurderingen af, om en person har ret til barseldagpenge og med hvilken sats.

Det fremgår blandt andet af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede, indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål, og være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

Det er endvidere en betingelse for behandling af almindelige personoplysninger, at en af betingelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 6 er opfyldt. Det kan i forhold til arbejdsløsheds-kassernes og myndighedernes behandling af oplysninger f.eks. være samtykke fra den registrerede til behandling af sine personoplysninger til et eller flere specifikke formål, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a, at behandlingen er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c, eller hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

Efter databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, skal grundlaget for behandlingen i henhold til stk. 1, litra c og e, fremgå af EU-retten eller medlemslandenes nationale ret, og formålet med behandlingen skal være fastlagt i dette retsgrundlag eller for så vidt angår den behandling, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra e, være nødvendig for udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse. Dette retsgrundlag kan indeholde specifikke bestemmelser med henblik på at tilpasse anvendelsen af bestemmelserne i databeskyttelsesforordningen, blandt andet de generelle betingelser for lovlighed af den dataansvarliges behandling, hvilke typer oplysninger, der skal behandles, berørte registrerede, hvilke enheder personoplysninger må videregives til, og formålet hermed, formålsbegrænsninger, opbevaringsperioder og behandlingsaktiviteter samt behandlingsprocedurer, herunder foranstaltninger til sikring af lovlig og rimelig behandling såsom i andre specifikke databehandlingssituationer som omhandlet i databeskyttelsesforordningens kapitel IX. EU-retten eller medlemslandenes nationale ret skal opfylde et formål i samfundets interesse og stå i rimeligt forhold til det legitime mål, der forfølges.

Udbetaling Danmarks indhentelse og øvrige behandling af oplysninger fra arbejdsløshedskassen i forbindelse med administrationen af barselloven vil skulle ske inden for rammerne af disse bestemmelser.

Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at Udbetaling Danmark kan indhente oplysninger fra arbejdsløshedskassen om medlemmers berettigelse til arbejdsløshedsdagpenge – herunder også satsen for arbejdsløshedsdagpenge - i forbindelse med vurderingen af, om en person kan opnå ret til barseldagpenge efter reglerne i barselloven, herunder den foreslåede § 48 a i barselloven, i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, litra e.

Forslaget regulerer Udbetaling Danmarks adgang til indhentning af oplysninger fra arbejdsløshedskassen, men fastsætter ikke betingelser for indsamling og behandling af oplysninger. Udbetaling Danmarks indsamling og behandling af disse oplysninger skal ske under iagttagelse af databeskyttelsesforordningens artikel 5 og 6.

3. Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner

Der indføres et opholdskrav for ret til arbejdsløshedsdagpenge, så medlemmer af en arbejdsløshedskasse (med enkelte undtagelser) skal have opholdt sig lovligt her i riget eller i et andet EU/EØS-land i sammenlagt 7 ud af de seneste 8 år for at kunne få ret til arbejdsløshedsdagpenge. Hvis kravet ikke er opfyldt, kan den ledige have ret til integrationsydelse, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Opholdskravet gælder ikke i forhold til retten til efterløn.

Forslaget medfører mindreudgifter til dagpenge samt aktivering af dagpengemodtagere, herunder løntilskud. Forslaget skønnes fuldt indfaset at medføre en reduktion af antallet af dagpengemodtagere på ca. 1.475 helårspersoner. Mindreudgiften modgås delvist af merudgifter til integrationsydelse samt aktivering af integrationsydelsesmodtagere. Forslaget skønnes fuldt indfaset at medføre en stigning i antallet af integrationsydelsesmodtagere på ca. 675 helårspersoner.

Forslaget indebærer endvidere statslige omkostninger til etablering af en IT-løsning, der giver arbejdsløshedskasserne mulighed for efter samtykke at hente historik på bopælsforhold fra CPR-registret via Det fælles Data Grundlag, hvilket forventes at medføre merudgifter på 0,1 mio. kr. årligt i årene 2019-2023 på Beskæftigelsesministeriets ressort.

Et opholdskrav for retten til dagpenge vil øge gevinsten ved at overgå fra offentlig forsørgelse til beskæftigelse. Forslaget skønnes fuldt indfaset at medføre en stigning i beskæftigelsen på ca. 500 helårspersoner.

Det skønnes, at det samlede lovforslag inkl. beskæftigelseeffekten vil medføre mindreudgifter for det offentlige (før skat og tilbageløb, inkl. IT-udgifter i STAR) på 75,7 mio. kr. i 2019, 141,8 mio. kr. i 2020, 207,2 mio. kr. i 2021, 225,2 mio. kr. i 2022 og 226,2 mio. kr. fuldt indfaset i 2023, jf. tabel 1. Heraf vil staten samlet set have mindreudgifter på 27,2 mio. kr. i 2019, 51,0 mio. kr. i 2020, 74,6 mio. kr. i 2021, 81,1 mio. kr. i 2022 og 81,5 mio. kr. fuldt indfaset i 2023, og kommunerne vil samlet set have mindreudgifter på 48,6 mio. kr. i 2019, 90,8 mio. kr. i 2020, 132,6 mio. kr. i 2021, 144,1 mio. kr. i 2022 og 144,7 mio. kr. fuldt indfaset i 2023.

De økonomiske konsekvenser efter skat og tilbageløb inklusiv de forventede adfærdsmæssige konsekvenser skønnes at udgøre en mindredgift på ca. 214,8 mio. kr. fuldt indfaset i 2023.

Lovforslagets elementer træder i kraft den 1. januar 2019. Indfasning sker gradvist i årene 2019-2021, således udgør opholdskravet 5 ud af 8 år i 2019, 6 ud af 8 år i 2020, og 7 ud af 8 år i 2021 og frem. Personer, der allerede har påbegyndt et dagpengeforløb før ikrafttrædelsestidspunktet, omfattes først, når personen genindplaceres i dagpengesystemet. Opholdskravet finder således kun anvendelse på medlemmer, der indplaceres i en dagpengeperiode den 1. januar 2019 eller senere. Forslaget er fuldt indfaset i 2023.

I nedenstående tabel fremgår de økonomiske konsekvenser fordelt på stat og kommuner.

Tabel 1. Opholdskrav for ret til arbejdsløshedsdagpenge m.v.

Mio. kr. 2018 pl	2019	2020	2021	2022	2023
Stat	-27,2	-51,0	-74,6	-81,1	-81,5
Arbejdsløshedsdagpenge	-33,6	-62,1	-90,9	-98,6	-99,1
Løntilskud (dagpengemodtagere)	-0,9	-1,8	-2,6	-2,8	-2,8
Driftsudgifter ved aktivering	-0,7	0,0	0,0	0,0	0,0
Integrationsydelse	5,6	9,8	14,4	15,6	15,7
Løntilskud (integrationsydelsesmodtagere)	0,3	0,4	0,7	0,7	0,7
Driftsudgifter (integrationsydelsesmodtagere)	0,9	1,6	2,3	2,5	2,5
Boligstøtte	0,5	1,0	1,5	1,5	1,5
IT-udgifter	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1
Kommune	-48,6	-90,8	-132,6	-144,1	-144,7
Heraf beskæftigelsestilskud	-64,2	-119,2	-174,4	-189,2	-190,1
Heraf budgetgaranti	15,9	27,4	40,3	43,6	43,9
Heraf DUT (Øvrige indkomstoverførsler)	0,5	1,0	1,5	1,5	1,5
I alt (før skat og tilbageløb)	-75,7	-141,8	-207,2	-225,2	-226,2
I alt (efter skat og tilbageløb herunder sfa. beskæftigelseseffekter)	-69,0	-134,2	-196,7	-213,6	-214,8

Anm: Som følge af initiativet om forenkling af den økonomiske styring af beskæftigelsesindsatsen, jf. Aftale mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Radikale Venstre om Erhvervs- og Iværksætterinitiativer af november 2017, afskaffes driftsloftet og refusion af driftsudgifter ved aktivering af modtagere af dagpenge, kontant- og uddannelseshjælp samt integrationsydelse, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet. Det forudsættes, at refusionen for så vidt angår integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, afskaffes pr. 1. januar 2019 og for dagpengemodtagere pr. 1. juli 2019.
Der er foretaget afrundinger.

De økonomiske konsekvenser for kommunerne af lovforslaget skal forhandles med de kommunale parter.

Forslaget medfører i øvrigt ikke økonomiske konsekvenser for regionerne.

4. Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner

Lovforslaget om indførelsen af et opholdskrav betyder implementeringskonsekvenser for staten, idet forslaget indebærer statslige omkostninger til etablering af en IT-løsning, der giver arbejdsløsheds-kasserne mulighed for efter samtykke at hente historik på bopælsforhold fra CPR-registret via Det fælles Data Grundlag, hvilket forventes at medføre merudgifter på 0,1 mio. kr. årligt i årene 2019-2023 på Beskæftigelsesministeriets ressort.

I øvrigt vurderes forslaget ikke at have implementeringskonsekvenser for det offentlige, da administrationen af opholdskravet varetages af arbejdsløsheds-kasserne.

Lovforslaget følger de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning, jf. aftale mellem regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti om digitaliseringsklar lovgivning, idet lovforslaget understøtter, at administrationen af opholdskravet som udgangspunkt kan ske digitalt og under hensyntagen til borgernes retssikkerhed, herunder ved at administrationen på baggrund af medlemmets samtykke tager udgangspunkt i CPR. Derved genbruges data på tværs af myndigheder, idet historiske oplysninger om bopæl i CPR - efter samtykke - som udgangspunkt lægges til grund ved vurderingen af opholdskravet. Anvendelse af fællesoffentlig infrastruktur er ikke relevant i dette lovforslag, men det bemærkes dog, at der foreslås i lovforslaget, at Det Fælles Datagrundlag (DFDG) anvendes til at udstille data fra CPR til brug for arbejdsløsheds-kassernes sagsbehandling af opholdskravet. Lovforslaget giver endvidere mulighed for at indhente relevante oplysninger fra offentlige registre m.v. til brug for kontrol i forbindelse med udbetaling af dagpenge.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

De fem principper for agil, erhvervsrettet regulering, som skal gøre det lettere at anvende nye digitale teknologier og forretningsmodeller, herunder 1) muliggør anvendelse af nye forretningsmodeller, 2) teknologineutral, 3) mere enkel og formålsbestemt, 4) helhedstænkende og 5) sikrer brugervenlig digitalisering, vurderes ikke at være relevante i forhold til indeværende lovforslag.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har visse administrative konsekvenser for borgerne. Det drejer sig om de borgere, som potentielt kan være omfattet af undtagelserne eller som har haft ophold i et andet EU/EØS-land, i Schweiz eller på Færøerne. Disse borgere skal dokumentere særskilt at disse forhold er til stede, herunder at de er omfattet af en af undtagelserne eller at de har haft ophold i et andet EU/EØS-land, i Schweiz eller på Færøerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

8.1 Forholdet til databeskyttelsesforordningen

Der henvises til afsnit 2.1.3, 2.3.3 og 2.4.3 om Den foreslåede ordning i forhold til databeskyttelsesforordningen, hvorefter det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at den foreslåede behandling af oplysninger kan finde sted inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, litra a og e og artikel 7.

8.2 Forholdet til forordning 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger

Det følger af lovforslagets § 1, nr. 1-3, at retten til dagpenge er betinget af, at medlemmet lovligt har haft ophold her i riget i sammenlagt mindst 7 år inden for de seneste 8 år.

Arbejdsløshedsdagpenge er en ydelse, som er omfattet af koordineringsreglerne i Europa-Parlamentets og Rådets EF-forordning 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (forordning 883/04). Det væsentligste formål med koordineringsreglerne er at sikre, at personer ikke mister rettigheder, når de bevæger sig over landegrænserne. Dette sikres især gennem sammenlægning af tilbagelagte forsikringsperioder i medlemslandene, udbetaling af ydelser til personer, der bor i et andet medlemsland samt ligebehandling ved anvendelse af medlemslandenes lovgivning.

Forordningen indeholder ikke bestemmelser om harmonisering af medlemslandenes lovgivning om social sikring. Det er op til det enkelte medlemsland selv at fastlægge indholdet af de sociale sikringsordninger, herunder betingelserne for ret til ydelser.

Forordning 883/04 finder anvendelse på statsborgere i et EU/EØS-land eller i Schweiz. Det bemærkes, at flygtninge og statsløse, som er bosat og er eller har været omfattet af lovgivningen i et EU/EØS-land eller i Schweiz, samt disse personers familiemedlemmer, er omfattet af forordning 883/04, jf. dennes artikel 2.

Forordning 883/04 sikrer, at vandrende arbejdstagere fra andre EU/EØS-lande og Schweiz ligebehandles, jf. dennes artikel 4. Der skal således kunne medregnes forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioder i et andet EU/EØS-land eller i Schweiz til at opfylde opholdskravet i Danmark

Efter artikel 6 i forordning 883/04, skal der ske sammenlægning af perioder, herunder bopælsperioder, der er tilbagelagt efter et andet medlemslands lovgivning, hvis der blandt andet stilles krav om, at der er tilbagelagt forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioder i den kompetente stat for ret til erhvervelse af ydelser mv.

Artikel 61 i forordning 883/04 indeholder særlige regler om sammenlægning af beskæftigelses- eller forsikringsperioder i forhold til arbejdsløshedsdagpenge. Ved sammenlægning kan der dog stilles krav om, at der senest har været tilbagelagt beskæftigelses- eller forsikringsperioder i det land, hvor der anmodes om ydelser. I Danmark stilles der krav om, at en person, som ikke har været medlem af en dansk arbejdsløshedskasse inden for de sidste 5 år, inden 8 uger efter, at personen ophørte med at være arbejdsløshedsforsikret i det andet EØS-land eller Schweiz, begynder arbejde i Danmark i mindst 296 løntimer inden for de seneste 3 måneder.

Det følger af forordning 883/04, at forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioder i et andet EU/EØS-land eller i Schweiz skal sidestilles med tilsvarende perioder i Danmark.

Det vurderes, at forslaget er i overensstemmelse med forordningens regler, idet ligebehandlingsreglerne, eksportretten og reglerne om sammenlægning sikres.

8.3 Forholdet til Rådets direktiv 92/85/EØF (graviditetsdirektivet)

Artikel 11 i direktiv 92/85/EØF fastsætter en ret til en ”passende ydelse” under barselsorlov (14 uger) for de lønmodtagere, der er omfattet af direktivet. Direktivet giver samtidig medlemslandene ret til at fastsætte visse betingelser for at få ret til ydelsen. Barselsloven indeholder således allerede et beskæftigelseskrav, som skal være opfyldt for at opnå ret til barselsdagpenge, herunder f.eks. ret til arbejdsløshedsdagpenge. Hvis ikke man har arbejdet tilstrækkeligt længe, så kan man opfylde beskæftigelseskravet ved at være dagpengeberettiget medlem af en arbejdsløshedskasse. At betingelserne for, hvornår man opnår ret til arbejdsløshedsdagpenge, får den afledte konsekvens, at

nyansatte personer, der er i beskæftigelse, men endnu ikke opfylder det almindelige beskæftigelseskrav i barselslovens § 27, stk. 1, nr. 1, ikke kan opnå ret til barseldagpenge via en ret til arbejdsløshedsdagpenge, vurderes ikke at være i strid med direktivet, da betingelsen om ret til arbejdsløshedsdagpenge allerede findes i barselsloven.

9. Hørte myndigheder og organisationer

Et udkast til lovforslaget har i perioden den 4. juli 2018 til og med den 13. august 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.: Ankestyrelsen, ATP, Arbejdsløshedskassen for Selvstændige Erhvervsdrivende (ASE), Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg, Copenhagen Business School – Handelshøjskolen, Danmarks Tekniske Universitet, Danske A-kasser, Danske Universiteter, Dansk Musikerforbund, Datatilsynet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Fredensborg Kommune, Fredericia Kommune, Gentofte Kommune, Gladsaxe Kommune, IT-Universitetet i København, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Københavns Universitet, Odense Kommune, Odsherred Kommune, Rigsrevisionen, Roskilde Universitet, Syddansk Universitet, Vejle Kommune, Vesthimmerland Kommune, Viborg Kommune, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser / mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser / merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	<p>Staten; 2019: 35,2 mio. kr. 2020: 63,9 mio. kr. 2021: 93,5 mio. kr. 2022: 101,5 mio. kr. 2023: 102,0 mio. kr.</p> <p>Kommunerne: 2019: 66,5 mio. kr. 2020: 123,7 mio. kr. 2021: 180,8 mio. kr. 2022: 196,2 mio. kr. 2023: 197,1 mio. kr.</p> <p>Regionerne: Ingen</p>	<p>Staten; 2019: 7,2 mio. kr. 2020: 12,8 mio. kr. 2021: 18,8 mio. kr. 2022: 20,3 mio. kr. 2023: 20,4 mio. kr.</p> <p>Kommunerne; 2019: 18,6 mio. kr. 2020: 32,9 mio. kr. 2021: 48,2 mio. kr. 2022: 52,1 mio. kr. 2023: 52,4 mio. kr.</p> <p>Regionerne: Ingen</p>
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	<p>Staten; 2019: 0,1 mio. kr. 2020: 0,1 mio. kr. 2021: 0,1 mio. kr. 2022: 0,1 mio. kr. 2023: 0,1 mio. kr.</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen

Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at behandlingen af oplysninger kan finde sted inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, artikel 6, stk. 1, litra a og e, og artikel 7.</p> <p>Det vurderes, at forslaget er i overensstemmelse med reglerne i forordning 883/04, idet ligebehandlingsreglerne, eksportretten og reglerne om sammenlægning sikres.</p> <p>Det vurderes at være foreneligt med artikel 11 i direktiv 92/85/EØF, at forslaget får den afledte effekt, at nyansatte personer, der er i beskæftigelse, men endnu ikke opfylder det almindelige beskæftigelseskrav i barselslovens § 27, stk. 1, nr. 1, ikke kan opfylde beskæftigelseskravet for ret til barseldagpenge ved at have ret til arbejdsløshedsdagpenge, jf. barselslovens § 27, stk. 1, nr. 2.</p>	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter gældende regler i § 53, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. opnås ret til dagpenge efter 1 års medlemskab af en anerkendt arbejdsløhedskasse.

Det foreslås i § 53, stk. 1, at det indsættes et nyt punktum, hvoraf det fremgår, at det i øvrigt er en betingelse, at opholdskravet i § 53 a er opfyldt ved indplaceringen i dagpengeperioden. Forslaget er en konsekvens af, at der indføres et opholdskrav i § 53 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3.

Til nr. 2

Efter gældende regler i § 53, stk. 8, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. er genoptjeningen af retten til dagpenge for et medlem, som er indplaceret i en dagpengeperiode, betinget af, at medlemmet opfylder et beskæftigelseskrav, der svarer til ét års fuldtidsarbejde.

Det foreslås i § 53, stk. 8, 1. pkt., at genoptjeningen af retten til dagpenge også er betinget af, at opholdskravet i § 53 a er opfyldt. Forslaget følger af, at der indføres et opholdskrav i § 53 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3.

Forslaget betyder, at et medlem ikke har genoptjent retten til dagpenge, hvis opholdskravet ikke er opfyldt. Et medlem, der opfylder beskæftigelseskravet for genoptjening af ret til dagpenge, kan dermed ikke indplaceres i en ny dagpengeperiode, medmindre opholdskravet er opfyldt. Medlemmet vil dog kunne få udbetalt dagpenge i den resterende del af den oprindelige dagpengeperiode.

Til nr. 3

Efter gældende regler i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. stilles der ikke krav om, at medlemmet lovligt har haft ophold her i riget i en forudgående periode, for at få ret til dagpenge.

Efter gældende regler i § 53, stk. 1, opnås ret til dagpenge efter 1 års medlemskab af en anerkendt arbejdsløshedskasse. Efter § 53, stk. 2, er retten til at opnå dagpenge endvidere betinget af, at medlemmet opfylder et indkomstkrav på baggrund af lønarbejde og drift af selvstændig virksomhed mv., der svarer til ét års arbejde. Efter § 53, stk. 8, er genoptjeningen af retten til dagpenge for et medlem, som er indplaceret i en dagpengeperiode, betinget af, at medlemmet opfylder et beskæftigelseskrav, der svarer til ét års arbejde.

Efter gældende regler i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. har beskæftigelsesministeren ikke bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om opholdskrav for ret til dagpenge.

Efter gældende regler i § 65, stk. 6, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., kan ministeren fastsætte nærmere regler om arbejdsløhedskassernes pligt til at yde vejledning og bistand til medlemmerne.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 53 a, der indfører et opholdskrav for ret til dagpenge.

Til § 53 a, stk. 1

Det foreslås i § 53 a, stk. 1, at retten til dagpenge er betinget af, at medlemmet lovligt har haft ophold her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år med visse undtagelser. Ved opgørelsen af opholdskravet lægges oplysninger om bopælsregistrering i Det Centrale Personregister til grund, medmindre der foreligger særlige omstændigheder. Opgørelsen tager således udgangspunkt i bopælstid i Danmark, medmindre medlemmet er omfattet af en af

undtagelserne i forslaget til § 53 a, stk. 2, eller har haft ophold i et andet EU/EØS-land eller i Schweiz.

Forslaget indebærer, at også ophold i Grønland og på Færøerne skal medregnes til opfyldelse til opholdskravet for ret til dagpenge.

Danmark er omfattet af forskellige internationale forpligtelser, herunder EU-retten, ILO-konventioner og Nordisk Konvention om social sikring, som har betydning for, hvordan opholdskravet skal opfyldes.

Det følger af artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (forordning 883/04), at forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioder i et andet EU/EØS-land eller i Schweiz skal, medmindre andet er fastsat i forordningen, sidestilles med tilsvarende perioder i Danmark.

Forordning 883/04 finder anvendelse på statsborgere i et EU/EØS-land eller i Schweiz. Det bemærkes, at flygtninge og statsløse, som er bosat og er eller har været omfattet af lovgivningen i et EU/EØS-land eller i Schweiz, samt disse personers familiemedlemmer, er omfattet af forordning 883/04, jf. dennes artikel 2.

Som følge af det danske retsforbehold har tredjelandsborgere, der ikke er statsløse, flygtninge eller disse personers familiemedlemmer, ikke ret i forhold til de sociale sikringsordninger i forordning nr. 883/04 til at påberåbe sig retten til at sidestille forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioder i et andet EU/EØS-land eller i Schweiz med bopæl i Danmark, da Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1231 af 24. november 2010 ikke finder anvendelse ift. Danmark.

Det følger af Nordisk Konvention om social sikring af 12. juni 2012, at tredjelandsstatsborgere, som har opnået lovligt ophold i et af de nordiske lande, kan medregne bopæls-, forsikrings- og beskæftigelsesperioder efter artikel 6 og 61 i forordning nr. 883/04 i et andet nordisk land ved vurderingen af opfyldelsen af optjeningskrav i Danmark, jf. artikel 3, stk. 2, i Nordisk Konvention om social sikring.

ILO-konvention nr. 118 om ligestilling af ind- og udlændinge i henseende til social tryghed hindrer ikke, at der stilles krav om ophold, som også gælder for nationale borgere.

De bilaterale aftaler om social sikring, som Danmark har indgået med tredjelande, indeholder regler om koordinering af landenes lovgivning om social sikring. Aftalerne indeholder ikke bestemmelser om, hvordan de sociale sikringssystemer skal indrettes. Aftalerne hviler på ligebehandling og gensidighed. En ændring af optjeningsprincippet har derfor ikke i sig selv nogen indflydelse på betydning for disse aftaler, der bygger på national lovgivning.

Det foreslås, at arbejdsløshedskasserne skal lægge oplysninger om bopælsregistrering i CPR til grund for opgørelsen af opholdskravet. Dette kan ske automatisk ved at arbejdsløshedskasserne via deres respektive it-systemer indhenter oplysninger om bopælsregistreringer de seneste 8 år fra CPR, som Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering stiller til rådighed via Det Fælles Data Grundlag (DFDG) eller direkte i CPR-registeret Arbejdsløshedskassen skal have medlemmets samtykke til at indhente historiske bopælsoplysninger fra CPR.

Det betyder, at udlandsophold, hvor medlemmer ikke efter reglerne i Lov om Det Centrale Personregister (CPR-loven) er forpligtet til at være registreret som fraflyttet til udlandet vil tælle med til opfyldelse af opholdskravet. Det gælder ophold på under 6 måneder, hvor medlemmet bevarer en bolig i Danmark, eller i tilfælde hvor bopælskommunen konkret har vurderet, at der ikke er tale om en fraflytning til udlandet, og medlemmet i stedet er registreret som værende uden fast bopæl i kommunen.

Samtykket skal afgives i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningens artikel 7. Det betyder blandt andet, at den dataansvarlige (arbejdsløsheds-kassen) skal kunne påvise, at den registrerede med hensyn til historiske bopælsoplysninger har givet samtykke til behandling af sine personoplysninger. Det betyder endvidere, at hvis den registreredes samtykke gives i en skriftlig erklæring, der også vedrører andre forhold, skal en anmodning om samtykke forelægges på en måde, som klart kan skelnes fra de andre forhold, i en letforståelig og lettilgængelig form og i et klart og enkelt sprog. Hvis medlemmet ikke giver samtykke til, at arbejdsløsheds-kassen selv henter historiske oplysninger om bopælsregistreringer, kan medlemmet via selvbetjening på Borger.dk danne en udskrift fra CPR-registeret som medlemmet kan aflevere til sin arbejdsløsheds-kasse.

Arbejdsløsheds-kasserne skal ikke lægge oplysninger om bopælsregistrering i CPR til grund, hvis der foreligger særlige omstændigheder. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis arbejdsløsheds-kassen bliver opmærksom på, at medlemmet muligvis ikke er eller har været korrekt bopælsregistreret i CPR. Det kan f.eks. være i situationer, hvor personen har opholdt sig i en længere periode i Danmark, men som ikke er registreret i CPR. En person, der ikke har en bopæl eller et fast opholdssted, men opholder sig i Danmark, bliver registreret som værende uden fast bopæl i CPR. I disse tilfælde vil pågældende anses for at være registreret med bopæl i Danmark, selv om pågældende ikke har en adresse.

CPR-loven indeholder blandt andet regler om folkeregistrering her i landet på grund af fødsel eller tilflytning fra udlandet.

Principperne for bopælsregistrering i CPR efter CPR-lovens er følgende: Udgangspunktet er, at enhver skal registreres på sin bopæl. Den, der ingen bopæl har, skal registreres på sit faste opholdssted. Hvis en borger hverken har en bopæl eller et fast opholdssted, skal pågældende forblive registreret i sin hidtidige kommune som værende uden fast bopæl. I visse tilfælde, hvor den pågældende ikke kan findes, skal vedkommende registreres som forsvundet.

CPR-loven regulerer også, hvornår udlandsophold skal registreres i CPR som en fraflytning til udlandet.

Det følger af § 6 i CPR-loven, at kommunalbestyrelsen i CPR skal registrere enhver på dennes bopæl i kommunen, hvis vedkommende skal være registreret her i landet. Ved bopæl forstås det sted (bolig), hvor en person regelmæssigt sover, når denne ikke er midlertidigt fraværende på grund af ferie, forretningsrejse, sygdom eller lignende, og hvor denne har sine ejendele.

Efter § 16 i CPR-loven kan registrering i CPR af tilflytning fra udlandet kun ske, hvis opholdet her i landet skal vare over 3 måneder. Personer, der tilflytter fra et nordisk land, har kun pligt til at anmelde tilflytning, hvis opholdet her i landet skal vare over 6 måneder. Det samme gælder personer, der er statsborgere i et EU/EØS-land eller Schweiz samt disse personers familiemedlemmer, der er omfattet af Det Europæiske Fællesskabs regler om fri bevægelighed,

etablering og udveksling af tjenesteydelser m.v., men som ikke er statsborgere i et EU/EØS-land eller Schweiz (tredjelandstatsborgere). Øvrige personer, som tilflytter, har pligt til at anmelde tilflytning, hvis opholdet skal vare over 3 måneder. Den flyttende skal anmelde tilflytningen til tilflytningskommunen senest 5 dage efter, at pågældende har lovligt ophold og har en bolig eller et fast opholdssted.

Efter § 22, stk. 3, i CPR-loven kan der først ske bopælsregistrering af udlændinge med virkning fra den dato, som opholdstilladelse/opholdsbevis er udstedt. Det betyder, at udlændinge kan have opholdt sig i Danmark i en periode forud for datoen for registreringen af indrejsen i CPR. Efter § 24 i CPR-loven, skal enhver, som fraflytter til udlandet, registreres i CPR som udrejst. Vedkommende skal anmelde fraflytningen til bopælskommunen inden udrejsen.

Ophold i udlandet over 6 måneder skal altid anmeldes som en fraflytning til udlandet. Hvis opholdet i udlandet varer 6 måneder eller derunder og den hidtidige bolig opretholdes til fuld rådighed, har vedkommende efter anmodning ret til at forblive registreret med bopæl dér. Opretholdes den hidtidige bolig ikke til fuld rådighed under et ophold i udlandet på 6 måneder eller derunder, skal kommunalbestyrelsen foretage en konkret vurdering af, om der er tale om en fraflytning til udlandet eller ej.

Der er dog undtagelser fra pligten til at være registreret som udrejst for personer, der er ansat i den danske stat og beordret til tjeneste uden for riget, eller som af arbejdsmæssige og lignende grunde i en periode på over 6 måneder overnatter størstedelen af tiden i udlandet, samt søfarende. Det samme gælder for ægtefæller, samlever og børn til disse personer.

Disse personer vil således ikke være registreret som fraflyttet til udlandet i CPR, hvorfor deres ophold i udlandet vil medregnes som ophold i riget direkte på baggrund af bopælsoplysningerne i CPR.

Registrering af en anmeldt udrejse til et andet nordisk land eller Færøerne sker efter § 25 i CPR-loven først, hvis den lokale registreringsmyndighed i tilflytningslandet meddeler, at vedkommende skal registreres som tilflyttet dette land. Modtager fraflytningskommunen ikke en sådan meddelelse, registreres personen som udgangspunkt som værende uden fast bopæl i kommunen.

Efter § 26 i CPR-loven har personer under et udenlandsophold ret, men ikke pligt, til i CPR at få registreret den til enhver tid aktuelle udenlandsadresse.

Ophold i et andet EU/EØS-land eller i Schweiz samt på Færøerne skal dokumenteres på anden vis, da oplysninger om bopæl herom som udgangspunkt ikke foreligger i CPR. Efter artikel 76 i forordning nr. 883/2004 skal medlemslandene i EU/EØS samt Schweiz yde gensidig administrativ bistand til gennemførelse af egen lovgivning. Det betyder blandt andet, at landene på opfordring skal underrette hinanden om konkrete personers bopælsperioder i det pågældende EU/EØS-land eller Schweiz. Arbejdsløshedskassen kan dermed indhente oplysninger om et medlems bopælsperioder i et andet EU/EØS-land eller Schweiz, ligesom medlemmet også selv kan fremlægge dokumentationen.

Det bemærkes, at bopælsregistrering i Grønland også sker i CPR, hvilket betyder, at en person ikke er registreret som udrejst, når pågældende har bopæl i Grønland.

Til § 53 a, stk. 2

Det foreslås i § 53 a, stk. 2, at følgende sidestilles med ophold her i riget ved opgørelsen af opholdskravet:

- 1) hyre på et dansk skib,
- 2) ophold i udlandet som udsendt repræsentant for en dansk offentlig myndighed,
- 3) ophold i udlandet i øvrigt som beskæftiget i offentlig dansk interesse,
- 4) ophold i udlandet som ansat i et dansk firmas filial eller datterselskab,
- 5) ophold i udlandet med henblik på erhvervsmæssig uddannelse, og medlemmet opfyldte kravet om bopæl og ophold efter § 41, stk. 1, umiddelbart før, uddannelsen blev påbegyndt, og
- 6) ophold i udlandet som forsker ved et udenlandsk universitet eller en udenlandsk forskningsinstitution eller virksomhed, og medlemmet umiddelbart før, udlandsopholdet blev påbegyndt.

Forslaget betyder, at ophold i udlandet mv. i en række tilfælde kan sidestilles med ophold her i riget ved vurderingen af, om opholdskravet er opfyldt. Disse perioder indgår således i opgørelsen af, om medlemmet opfylder kravet. Et medlem, der ellers ikke ville have opfyldt kravet, f.eks. fordi pågældende har været ansat i en dansk virksomhed i udlandet, kan således alligevel opfylde kravet om ophold her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år.

Det bemærkes, at de foreslåede situationer i § 53 a, stk. 2, nr. 1-5, som sidestilles med ophold her i riget ved opgørelsen af opholdskravet, i videst muligt omfang svarer til de situationer, der er nævnt i § 8, stk. 1, i lov om social pension, hvorefter der ved opgørelse af optjent ret til social pension på baggrund af bopælstid i optjeningsperioden, sidestilles forhyring med dansk skib eller ophold i udlandet i konkrete nævnte situationer med bopæl her i riget. Efter § 8, stk. 2, i lov om social pension, kan der ved opgørelse af bopælstid dog ikke medregnes den tid, i hvilken, der samtidig optjenes sociale pensionsrettigheder i udlandet. Efter lov om social pension er der som hovedreglen et krav om dansk indfødsret for ret til pension, hvorfor en person som udgangspunkt vil have fast bopæl i Danmark før den pågældende tager fast bopæl i udlandet og i situationer som nævnt i § 8, stk. 1, i lov om social pension kan få sidestillet perioder med bopæl her i riget ved opgørelse af optjent bopælstid for ret til social pension. Efter lov om social pension optjenes ret til fuld pension som udgangspunkt på baggrund af en i loven fastsat periode med fast bopæl her i riget i optjeningsperioden fra det fyldte 15. år til folkepensionsalderen.

Som begrundelse for undtagelserne fra opholdskravet kan der blandt andet henvises til, at medlemmerne i disse tilfælde bevarer deres tilknytning til Danmark eller en dansk virksomhed. Undtagelserne har dermed til formål at bidrage til at fastholde kvalificeret arbejdskraft i Danmark, til mobiliteten på det globale arbejdsmarkedet, tilskyndelse til at tage en uddannelse samt til at sikre et velfungerede arbejdsmarked i Danmark.

Et medlem, som har haft ophold i udlandet som følge af en af undtagelserne, skal dokumentere forholdet overfor arbejdsløshedskassen. Dokumentationen kan f.eks. bestå af

ansættelseskontrakter/beviser fra de relevante arbejdsgivere eller opholdstilladelser for så vidt angår flygtninge og familiesammenførte.

Hyre på et dansk skib

Skibsansatte kan alene medregne den faktiske ansættelsestid, som fremgår af søfartsbøgerne. Rederiansatte, styrmænd, kaptajner og lignende, der har funktionærlignende ansættelse, kan medregne hele ansættelsesforholdet. Flydende boreplatforme betragtes som skibe.

Ophold i udlandet som udsendt repræsentant for en dansk offentlig myndighed

Der vil som regel være tale om personer, som er udsendt af Udenrigsministeriet eller dets institutioner. Lokalt ansatte på ambassader og konsulater er ikke omfattet af denne undtagelse. Dog kan lokalt ansatte på en dansk ambassade, anses for at være beskæftiget i offentlig dansk interesse.

Ophold i udlandet i øvrigt som beskæftiget i offentlig dansk interesse

Som beskæftiget i offentlig dansk interesse i udlandet medregnes eksempelvis:

- Ophold i udlandet på militær mission for den danske stat under instruktion af forsvaret.
- Ophold i udlandet, hvor personen af den danske stat er stillet til rådighed for militær mission under instruktion af udenlandsk eller international myndighed.
- Arbejde for en international organisation, som den danske stat er medlem af, f.eks. FN, NATO, EU, OSCE, OECD, Verdensbanken, Rumfartsagenturer.
- Ophold i udlandet som sekunderet (udlånt) til internationale organisationer, herunder ophold som sekunderet national ekspert, til EU's institutioner, udenrigstjeneste, agenturer og missioner, hvor vedkommende arbejder.
- Arbejde som bilateral rådgiver (DANIDA-rådgiver), der som led i udviklingsbistanden er udsendt af Danmark og arbejder på programmer, projekter m.v.
- Lønnet eller ulønnet arbejde for en humanitær hjælpeorganisation. Arbejde skal være i dansk interesse. Er der tale om en dansk humanitær hjælpeorganisation, så skal den danske stat støtte denne organisation økonomisk, for at der kan være tale om beskæftiget i offentlig dansk interesse.
- Lønnet eller ulønnet arbejde for et af Kirkeministeriet dansk anerkendt missionselskab, f.eks. Bibelselskabet, Indre mission, Danmission og Frelsens Hær.

Beskæftigelse som freelance journalist/korrespondent uden fast ansættelsesforhold kan hverken sidestilles med beskæftigelse i offentlig dansk interesse eller som ansat i dansk firmas filial eller datterselskab.

Beskæftigelse med at udføre ulønnet videnskabeligt arbejde uden tilknytning til internationalt anerkendte forskningsprojekter anses heller ikke som beskæftiget i offentlig dansk interesse. Øvrige ophold i udlandet for forskere, der er lønnet, enten direkte eller via legater, er dog omfattet af § 53 a, stk. 2, nr. 6.

Ophold i udlandet som ansat i et dansk firmas filial eller datterselskab

Ved opgørelsen af opholdskravet medregnes ophold i udlandet som ansat i et dansk firmas filial eller datterselskab. Beskæftigelse i et datterselskab må forstås i overensstemmelse § 5, stk. 1, nr. 3, i

lov om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1089 af 14. september 2015. Det vil sige, at ansættelse i et datterselskab i udlandet kun kan sidestilles med ophold i riget, såfremt moderselskabet har »bestemmende indflydelse« i datterselskabet.

En dansk virksomheds afdeling i udlandet, der ledes direkte fra hovedselskabet i Danmark, og hvor afdelingen ikke er en selvstændig juridisk person, må betragtes som en filial af moderselskabet i Danmark.

Ophold i udlandet med henblik på erhvervsmæssig uddannelse

Da der stilles krav om erhvervsmæssig uddannelse, skal der være tale om en reel kompetencegivende uddannelse. Det er ikke tilstrækkeligt med sprogkurser/studier, aftenskolekurser eller lignende, da der her er tale om en generel forbedring af kundskaber, som ikke fører til et decideret uddannelsesbevis, der kvalificerer til et bestemt arbejde eller uddannelse. Da de gymnasiale og erhvervsgymnasiale uddannelser ikke giver erhvervskompetence, kan en studentereksamen, en hh-uddannelse eller ligestillede uddannelser ikke danne grundlag for at medregne en udlandsperiode til opholdskravet.

Det er en betingelse, at medlemmet opfyldte kravet om bopæl og ophold i Danmark efter § 41, stk. 1, i loven, umiddelbart før, uddannelsen blev påbegyndt. Der gælder et tilsvarende krav om bopæl og ophold for medlemmer, der opnår ret til dagpenge på baggrund af en erhvervsmæssig uddannelse efter § 54.

Ophold i udlandet som forsker ved et udenlandsk universitet, udenlandsk forskningsinstitution eller virksomhed

Ved opgørelsen af opholdskravet sidestilles ophold i udlandet som forsker ved et udenlandsk universitet eller en udenlandsk virksomhed med ophold i riget.

Det drejer sig om følgende typer af udlandsophold for forskere:

- Forskere, der er tilknyttet et dansk universitet under deres udlandsophold, ofte idet forskeren har fået et legat fra f.eks. Danmarks Frie Forskningsfond eller en privat fond som Carlsbergfonden.
- Forskere, der er ansat på et udenlandsk universitet i en forskerstilling, f.eks. post.doc (midlertidig ansættelse) eller en lektorstilling.
- Ph.d.-studerende på et dansk universitet, men med et udlandsophold.
- Ph.d.-studerende på et udenlandsk universitet.
- Forskere ansat ved private udenlandske virksomheder i udlandet.
- Sendelektorer på Lektoratsordningen.
- Forskere ved en forskningsinstitution såsom et universitet, et museum eller en anden forskningsenhed, f.eks. NASA.

Der er således tale om en generel undtagelse fra opholdskravet, hvor alle typer af ansættelsesforhold i udlandet for forskere og øvrige udlandsophold for forskere betragtes som værende i dansk interesse, og som dermed kan sidestilles med ophold i riget.

Det er en betingelse, at medlemmet opfyldte kravet om bopæl og ophold efter § 41, stk. 1, i loven, umiddelbart før, udlandsopholdet blev påbegyndt. Kravet om bopæl og ophold i Danmark skal være opfyldt umiddelbart inden første udlandshold for forskere, der gennemfører flere på hinanden følgende udlandsophold, f.eks. en forsker, der gennemfører et ph.d.-forløb ved et udenlandsk universitet og derefter fortsætter i en postdoc-stilling ved anden forskningsinstitution.

Der gælder ikke en tilsvarende undtagelse for forskere i lov om social pension.

Til § 53 a, stk. 3

Det foreslås i § 53 a, stk. 3, at der ved opgørelse af opholdskravet efter stk. 1 sidestilles med ophold her i riget perioder, hvor et medlem har været samlever på fælles bopæl med en person omfattet af stk. 2, hvis de to samlevende har indgået ægteskab eller registreret partnerskab med hinanden eller opfylder betingelserne for at indgå ægteskab eller registreret partnerskab med hinanden og havde etableret fælles bopæl inden udrejsen. Tilsvarende gælder deres børn under 18 år, såfremt de har bopæl hos forældrene.

Ved »deres børn« forstår også et særbarn til den medfølgende ægtefælle/samlever.

Forslaget betyder, at også ægtefæller, samlever, registrerede partnere og umyndige børn til personer, der opfylder en af undtagelserne i stk. 2, kan sidestille opholdet i udlandet med ophold her i riget.

At sidestille ægtefæller mv. svarer som udgangspunkt til den praksis på folke- og førtidspensionsområdet, der gælder ved sidestilling i forbindelse med opgørelse af optjent ret til social pension på baggrund af fast bopæl i optjeningsperioden. Afgrænsningen af personkredsen for så vidt angår familiemedlemmer, svarer desuden til de personer i CPR-loven, der i visse tilfælde er undtaget fra registrering som udrejst i CPR.

Det bemærkes, at der ikke foreligger registeroplysninger om, hvorvidt personer er samlevende eller samboende, hvorfor medlemmer på anden vis selv må dokumentere, at der er etableret fælles bopæl, overfor arbejdsløshedskasserne.

Til § 53 a, stk. 4

Det foreslås i § 53 a, stk. 4, at uanset opholdskravet i stk. 1, kan et medlem, der har gennemført en integrationsgrunduddannelse (igu), jf. § 54, opnå ret til dagpenge.

Forslaget betyder, at medlemmer, der har gennemført en integrationsuddannelse, og som har fået ret til dagpenge på baggrund af uddannelsen efter reglerne i § 54, undtages fra opholdskravet. Disse medlemmer kan dermed få ret til dagpenge, selv om de ikke opfylder kravet om ophold her i riget i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år.

Det bemærkes, at medlemmer, der har fået ret til dagpenge på baggrund af en anden gennemført uddannelse efter reglerne i § 54 ikke er undtaget fra opholdskravet.

Til § 53 a, stk. 5

Det foreslås endvidere i § 53 a, stk. 5, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med Beskæftigelsesrådet fastsætter nærmere regler om opholdskravet efter stk. 1-4. Der kan herunder fastsættes nærmere regler om opgørelsen af opholdskravet, betingelserne for forhold, der kan sidestilles med ophold i riget mv.

Med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen vil der blandt andet fastsættes regler om, at opgørelsen af opholdskravet sker i hele måneder, herunder at perioder afrundes til nærmeste antal hele måneder.

Der vil derudover med hjemmel i § 65, stk. 6, fastsættes nærmere regler om, at en arbejdsløshedskasse skal vejlede en person, der søger om optagelse i arbejdsløshedskassen, om at retten til dagpenge er betinget af, at medlemmet opfylder opholdskravet.

Til nr. 4

I § 74 a, stk. 1, nr. 4, henvises til § 74 a, stk. 8-11, som undtagelser fra kravet om at kunne opfylde betingelserne for ret til dagpenge ved ledighed for at få ret til efterløn. Som følge af forslaget § 1, nr. 5, som indsætter et nyt stykke 11, foreslås det, at henvisningen ændres til § 74 a, stk. 8-12.

Til nr. 5

Efter den gældende § 74 a, stk. 1, nr. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. er det en betingelse for have ret til efterløn – eller for at få udstedt et efterlønsbevis, jf. § 74 b – at medlemmet vil kunne opfylde betingelserne for ret til dagpenge ved ledighed.

Det indebærer, at medlemmet skal opfylde indkomstkravet for ret til dagpenge efter § 53, stk. 2, eller beskæftigelseskravet for genoptjening af ret til dagpenge, jf. § 53, stk. 8. Derudover skal medlemmet også opfylde et krav om rådighed.

I § 74 a, stk. 1, nr. 4, henvises til § 74 a, stk. 8-11, som undtagelser fra kravet om at kunne opfylde betingelserne for ret til dagpenge ved ledighed for at få ret til efterløn.

Efter § 74 a, stk. 8, er medlemmer, der opbruger retten til dagpenge efter, de er fyldt 50 år, og som ved fortsat medlemskab af arbejdsløshedskassen og indbetaling af efterlønsbidrag vil kunne opfylde anciennitetskravet ved efterlønsalderen, undtaget fra at skulle opfylde indkomst- eller beskæftigelseskravet.

Det er i den forbindelse en betingelse, at de overgår til efterløn ved efterlønsalderen. Hvis medlemmet er sygemeldt på det tidspunkt, hvor efterlønsalderen nås og dermed er forhindret i at overgå til efterløn på grund af manglende rådighed, kan medlemmet ansøge Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering om dispensation, således at medlemmet kan overgå til efterløn, når medlemmet raskmeldes.

Efter § 74 a, stk. 10, har et medlem dog ret til efterløn, selv om medlemmet på tidspunktet for overgang til efterløn ikke opfylder rådighedskravet, fordi den pågældende efter lov om social service modtager støtte til pasning af handicappet eller alvorligt sygt barn eller plejevederlag for pasning af nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem.

Efter § 74 a, stk. 11, anses medlemmet ikke for at kunne opfylde betingelsen i § 74 a, stk. 1, nr. 4, når medlemmet modtager arbejdsløshedsdagpenge under de første 14 dages sygdom, jf. § 62, stk. 3.

Det foreslås, at der i § 74 a indsættes et nyt *stk. 11*, hvorefter et medlem vil få ret til efterløn, selv om medlemmet på tidspunktet for ret til overgang til efterløn ikke opfylder kravet i den foreslåede § 53 a, som affattet ved denne forslagets § 1, nr. 3. Det betyder, at et medlem, der har nået efterlønsalderen, og som opfylder kravet om medlemskab og indbetaling af efterlønsbidrag samt opfylder indkomst- eller beskæftigelseskravet og rådighedskravet, vil kunne overgå til efterløn, selv om medlemmet inden for de seneste 8 år ikke har opholdt sig hér i riget eller inden for EØS-området i mindst 7 år.

Til nr. 6

Administrationen af forsikringssystemet skal efter gældende regler, jf. § 90 b, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. i videst muligt omfang ske på grundlag af relevante registeroplysninger, herunder på grundlag af de oplysninger om løn, arbejdstid m.v., der fremgår af indkomstregisteret.

Efter gældende regler i § 90, stk. 3, nr. 2, har arbejdsløshedskasserne i det omfang det er nødvendigt til brug for administrationen af forsikringssystemet uden samtykke adgang til oplysninger om beskyttede navne og adresser, om statsborgerskab og om slægtskab, for så vidt angår børn i Det Centrale Personregister.

Efter gældende regler i CPR-loven har arbejdsløshedskasserne adgang til aktuelle oplysninger om adresser mv. i CPR om egne medlemmer.

Arbejdsløshedskasserne har ikke adgang til historiske adresseoplysninger, som vil være en forudsætning for at vurdere opholdskravet.

Det foreslås derfor i § 90 b, *stk. 4*, at arbejdsløshedskasserne, i det omfang det er nødvendigt til brug for administrationen af forsikringssystemet, efter forudgående samtykke fra et medlem, der søger om ydelser, har adgang til oplysninger i Det Centrale Personregister om tidligere adresser, herunder beskyttede adresser, inden for de seneste 8 år. Arbejdsløshedskasserne har ligeledes adgang til oplysningerne i 1. pkt. på en person, der ønsker at blive medlem af arbejdsløshedskassen, når personen har givet forudgående samtykke til det.

De pågældende oplysninger er almindelige personoplysninger efter databeskyttelsesforordningen, og det vurderes, at udvidelsen af adgangen for arbejdsløshedskasserne til – efter samtykke – at behandle oplysninger fra CPR til også at omfatte oplysninger om tidligere adresser, herunder beskyttede adresser, inden for de seneste 8 år er sagligt begrundet som led i arbejdsløshedskassernes administration af ordningen. Arbejdsløshedskassen kan lægge oplysningerne uprøvet til grund for opgørelsen af, om opholdskravet er opfyldt. Oplysningerne er dermed nødvendige for, at arbejdsløshedskasserne kan afgøre, om et medlem opfylder opholdskravet og opfylder denne

betingelse for ret til dagpenge. Hjemlen afgrænses til indhentning af oplysninger om bopælsregistrering i CPR i de seneste 8 år, som er den maksimale tidsgrænse for opholdskravet.

En adgang for arbejdsløshedskasserne til efter samtykke elektronisk at kunne indhente disse oplysninger giver mulighed for en automatiseret og smidig understøttelse af sagsbehandlingen.

Arbejdsløshedskasserne kan efter gældende regler, jf. § 90 b, stk. 5, benytte oplysninger indhentet fra blandt andet CPR til registersamkøring i kontroløjemed, og oplysningerne er undergivet tavshedspligt i arbejdsløshedskasserne. Straffelovens §§ 152 og 152 c - 152 f finder anvendelse. Dette vil fremover også gælde for CPR oplysninger om tidligere adresser, herunder beskyttede adresser, inden for de seneste 8 år på medlemmer og personer, der ønsker at blive medlem af en arbejdsløhedskasse.

Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at behandlingen af oplysninger om historiske og aktuelle adresseforhold vil kunne ske inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.3 Den foreslåede ordning i forhold til databeskyttelsesforordningen.

Der er i § 4 i bekendtgørelse om det fælles it-baserede datagrundlag og det statistiske datavarehus på beskæftigelsesområdet - i medfør af § 45, stk. 1 og stk. 3, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. - fastsat regler om, at der kan udveksles oplysninger mellem blandt andet arbejdsløshedskasser, Beskæftigelsesministeriet med tilhørende styrelser og Det Centrale Personregister. Det fælles it-baserede datagrundlag på beskæftigelsesområdet, jf. 32 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., indeholder en række oplysninger fra CPR, herunder adresseforhold. Hvis arbejdsløshedskasserne henter oplysninger omfattet af den foreslåede § 90 b, stk. 4, i det fælles datagrundlag, kan det efter forslaget kun ske efter forudgående samtykke fra medlemmet eller den person, der ønsker at blive medlem af a-kassen.

Arbejdsløshedskasserne anvender efter gældende regler en række oplysninger fra blandt andet det fælles it-baserede datagrundlag på beskæftigelsesområdet i forbindelse med administrationen af dagpengereglerne, herunder i forbindelse med afgørelse af, om medlemmet opfylder kravene for ret til dagpenge i § 53 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Arbejdsløshedskasserne vil med den foreslåede bestemmelse efter samtykke kunne indhente oplysninger om historiske adresseforhold direkte i CPR, hvis arbejdsløhedskassen foretrækker dette, eller i det fælles it-baserede datagrundlag på beskæftigelsesområdet. Det vurderes at være en fordel for arbejdsløshedskassernes it-understøttelse af forslaget om opholdskrav, at der er mulighed for at kunne indhente oplysninger om historiske adresseforhold i det fælles datagrundlag og i CPR.

Til nr. 7

Efter gældende regler i § 90 b, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. er arbejdsløshedskassernes adgang til Det Centrale Personregister for så vidt angår oplysninger om beskyttede navne og adresser, om statsborgerskab og om slægtskab, for så vidt angår børn, jf. stk. 3, nr. 2, underlagt Økonomi- og Indenrigsministeriets standardvilkår for dataleverancer til private.

Det foreslås, at der i § 90 b, stk. 4, der bliver stk. 5, også henvises til det foreslåede stykke 4 i § 90 b. Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget i § 1, nr. 6, hvor der foreslås indsat et nyt stykke 4 i § 90 b.

Forslaget betyder, at arbejdsløshedskassernes adgang til oplysninger i CPR om tidligere adresser, herunder beskyttede adresser, inden for de seneste 8 år også er underlagt Økonomi- og Indenrigsministeriets standardvilkår for dataleverancer til private.

Til nr. 8

Efter gældende regler i § 90 b, stk. 5, kan de oplysninger, der er nævnt i stk. 3, indhentes for arbejdsløshedskassens nuværende og tidligere medlemmer og for perioder, som vedrører en aktuell medlemsperiode, og perioder, der ligger forud herfor. Arbejdsløshedskasserne kan benytte oplysningerne til registersamkøring i kontroløjemed. Oplysningerne er undergivet tavshedspligt i arbejdsløshedskasserne. Straffelovens §§ 152 og 152 c-152 f finder anvendelse.

Det foreslås, at der i § 90 b, stk. 5, der bliver stk. 6, også henvises til det foreslåede stykke 4 i § 90 b. Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget i § 1, nr. 6, hvor der foreslås indsat et nyt stykke 4 i § 90 b.

Forslaget betyder, at arbejdsløshedskasserne kan indhente oplysninger i CPR om tidligere adresser, herunder beskyttede adresser, inden for de seneste 8 år for arbejdsløshedskassens tidligere medlemmer og for perioder, som vedrører en aktuell medlemsperiode, og perioder, der ligger forud herfor. Derudover kan arbejdsløshedskasserne benytte disse oplysninger til registersamkøring i kontroløjemed. Oplysningerne er undergivet tavshedspligt i arbejdsløshedskasserne. Straffelovens §§ 152 og 152 c-152 f finder anvendelse.

Til § 2

Efter gældende regler i § 40 a i lov om sygedagpenge skal arbejdsløshedskassen anmelde et ledigt medlems sygefravær til medlemmets opholdskommune. Anmeldelsen sker via Nemrefusion, og arbejdsløshedskassen oplyser, om det ledige medlem har ret til arbejdsløshedsdagpenge og den beregnede dagsats. Kommunen bliver dermed oplyst om, hvorvidt den sygemeldte har ret til arbejdsløshedsdagpenge samt hvad medlemmet kunne have modtaget pr. dag i arbejdsløshedsdagpenge eller midlertidig arbejdsmarkedsydelse, hvis den pågældende ikke havde været syg.

I nogle situationer, er det dog kommunen, der ved deres afgørelse skal vurdere, om en person ville have haft ret til arbejdsløshedsdagpenge samt med hvilken sats, hvis pågældende ikke havde været syg.

Efter § 32, stk. 1, nr. 1, i sygedagpengeloven, har en lønmodtager ret til sygedagpenge fra kommunen, når den pågældende er i beskæftigelse og har været beskæftiget i mindst 240 timer inden for de seneste 6 afsluttede kalendermåneder forud for første fraværsdag og i mindst 5 af disse måneder har været beskæftiget i mindst 40 timer i hver måned samt ikke har ret til sygedagpenge fra arbejdsgiveren for samme periode og beskæftigelsesforhold.

Et medlem af en arbejdsløshedskasse, der opfylder beskæftigelseskravet efter § 32, stk. 1, nr. 1, men er sygemeldt pga. uarbejdsdygtighed, og som bliver ledig i sygefraværsperioden, har ret til sygedagpenge med den sats, som personen på første dag med ret til sygedagpenge efter ansættelsens ophør kunne have modtaget pr. dag i arbejdsløshedsdagpenge eller midlertidig arbejdsmarkedsydelse, jf. sygedagpengelovens § 51, stk. 3. I dette tilfælde, skal kommunen træffe afgørelse om, hvilken sygedagpengesats pågældende er berettiget til.

Efter § 32, stk. 1, nr. 2, har en lønmodtager ret til sygedagpenge fra kommunen, når den pågældende hvis uarbejdsdygtigheden ikke var indtrådt, ville have været berettiget til arbejdsløshedsdagpenge eller en ydelse, der træder i stedet herfor, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller hvis personen på tidspunktet for sygefraværets start er berettiget til arbejdsløshedsdagpenge under de første 14 dages sygefravær, jf. § 62, stk. 3, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., hvor retten til arbejdsløshedsdagpenge ophører, jf. § 55 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., inden udløbet af de 14 dage.

Et medlem af en arbejdsløshedskasse, der bliver syg i umiddelbar forlængelse af et arbejdsforhold og ikke har nået at melde sig ledig i jobcentret på første sygedag, fordi sygdommen indtræder aftenen før/samme morgen eller på første ledighedsdag, vil som udgangspunkt opfylde dette beskæftigelseskrav.

I det tilfælde, hvor første ledighedsdag er sammenfaldende med første sygedag, har rækkefølgen for tilmeldingen hos jobcentret og sygemeldingen betydning for, om det er kommunen eller arbejdsløshedskassen, der skal udbetale en ydelse under de første 14 dages sygdom. Hvis personen først melder sig ledig og derefter bliver syg (også samme dag), skal arbejdsløshedskassen udbetale ydelsen under de første 14 dages sygdom. Hvis personen sygemelder sig før tilmelding til jobcenteret, er det kommunen, som skal udbetale sygedagpenge. I sidstnævnte tilfælde er det kommunen, der skal tage stilling til, om en person har ret til sygedagpenge. Kommunen skal endvidere beregne, hvilken sygedagpengesats pågældende er berettiget til. Sygedagpengene udbetales i dette tilfælde med den sats, som personen på første dag med ret til sygedagpenge kunne have modtaget pr. dag i arbejdsløshedsdagpenge eller midlertidig arbejdsmarkedsydelse, hvis den pågældende ikke havde været syg.

Det foreslås i § 68 a, stk. 1, at til brug for kommunens afgørelse om en persons ret til sygedagpenge, herunder sats, kan kommunen anmode den arbejdsløshedskasse, som personen er medlem af, om at opgøre, om personen ville have haft ret til arbejdsløshedsdagpenge og med hvilken sats, hvis personen ikke var uarbejdsdygtig.

Med forslaget ønskes sikret, at det fremover er arbejdsløshedskassens opgørelse af et medlems opfyldelse af betingelserne for ret til arbejdsløshedsdagpenge og beregning af dagpengesatsen, som kommunen skal anvende i pågældende sygedagpengesager. Derved sikres, at opgørelsen foretages af arbejdsløshedskassen som administrerer reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Da vurderingen af, om et medlem har ret til arbejdsløshedsdagpenge samt i givet fald med hvilken sats, skal ske ud fra reglerne i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., er det naturligt at pålægge arbejdsløshedskasserne at foretage denne vurdering. Arbejdsløshedskassen vil endvidere, på grund af deres erfaring med at foretage sagsbehandling efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., forventeligt bruge mindre tid og færre ressourcer ved vurderingen af, om vedkommende har ret til arbejdsløshedsdagpenge samt på at beregne dagpengesatsen for disse, end den tid og de ressourcer, kommunerne bruger efter gældende regler i dag.

Det er kommunen, der træffer afgørelse om retten til sygedagpenge, og forslaget ændrer ikke ved dette. Afgørelsen kan påklages til Ankestyrelsen efter § 77 i lov om sygedagpenge.

Med forslagens § 1 om at indføre et opholdskrav for ret til arbejdsløshedsdagpenge, så medlemmer af en arbejdsløshedskasse skal have opholdt sig lovligt her i riget eller i et andet EU/EØS-land i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år for at kunne få ret til arbejdsløshedsdagpenge, aktualiseres ønsket om at sikre en overensstemmelse mellem kommunens opgørelser i sygedagpengesager og den praksis, der eksisterer på arbejdsløshedsdagpengeområdet.

Forslaget medfører, at arbejdsløshedskasserne ved kommunernes anmodning herom, forpligtes til oplyse, om en person ville have haft ret til arbejdsløshedsdagpenge samt med hvilken sats, hvis pågældende ikke havde været syg.

Det foreslås i § 68 a, stk. 2, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvordan kommunens anmodning skal ske, hvordan oplysningerne videregives fra arbejdsløshedskassen til kommunen m.v.

Forslaget giver beskæftigelsesministeren mulighed for at fastsætte nærmere regler på bekendtgørelsesniveau.

Der vil blive fastsat regler om, hvordan kommunen skal anmode om oplysningerne fra arbejdsløshedskasserne, herunder hvilken digital understøttelse som skal anvendes.

Der forventes ikke behov for at fastsætte regler om en tidsfrist, inden for hvilken arbejdsløshedskassen skal videregive oplysningerne til kommunen, idet det forudsættes, at arbejdsløshedskassen sikre, at opgørelsen og videregivelsen sker uden unødvendige ophold, så kommunen dermed kan træffes afgørelse i sygedagpengesagen inden for en rimelig frist. Hvis det måtte vise sig, at dette ikke er tilfældet, kan der fastsættes regler herom.

Til § 3

Når et ledigt medlem af en arbejdsløshedskasse vil ansøge om barseldagpenge efter barselloven, skal arbejdsløshedskassen, på baggrund af det ledige medlems anmeldelse af fravær, anmelde medlemmets fravær til Udbetaling Danmark. Anmeldelsen sker via Nemrefusion, og arbejdsløshedskassen skal i Nemrefusion oplyse, om det ledige medlem har ret til arbejdsløshedsdagpenge og den beregnede dagpengesats. Udbetaling Danmark bliver dermed oplyst om, hvorvidt medlemmet har ret til arbejdsløshedsdagpenge, samt hvad medlemmet kunne have modtaget pr. dag i arbejdsløshedsdagpenge eller midlertidig arbejdsmarkedsydelse, hvis den pågældende ikke havde haft ret til dagpenge efter barselloven.

I nogle situationer er det dog Udbetaling Danmark, der ved deres afgørelse skal vurdere, om en person ville have haft ret til arbejdsløshedsdagpenge samt med hvilken sats, hvis personen ikke havde haft ret til dagpenge efter barselloven.

Efter § 27, stk. 1, nr. 1, i barselloven, har en lønmodtager ret til barseldagpenge fra Udbetaling Danmark, når den pågældende dagen før fraværet eller på første fraværsdag er i beskæftigelse og har været beskæftiget i mindst 160 timer inden for de seneste 4 afsluttede kalendermåneder forud

for fraværperioden og i mindst 3 af disse måneder har været beskæftiget i mindst 40 timer i hver måned.

Et medlem af en arbejdsløshedskasse, der opfylder beskæftigelseskravet efter § 27, stk. 1, nr. 1, og som bliver ledig i fraværperioden, har ret til barseldagpenge med den sats, som personen på første dag med ret til barseldagpenge efter ansættelsens ophør pr. dag kunne have modtaget i arbejdsløshedsdagpenge eller midlertidig arbejdsmarkedsydelse, jf. barselslovens § 36, stk. 3. I dette tilfælde, er det Udbetaling Danmark der skal beregne, hvilken sygedagpengesats pågældende er berettiget til.

Det foreslås i § 48 a, stk. 1, at til brug for Udbetaling Danmarks afgørelse om en persons ret til dagpenge efter barselsloven og med hvilken sats, kan Udbetaling Danmark anmode den arbejdsløshedskasse, som personen er medlem af, om at opgøre, om person ville have haft ret til arbejdsløshedsdagpenge og med hvilken sats, hvis der ikke havde været ret til dagpenge efter barselsloven.

Der ønskes overensstemmelse mellem Udbetaling Danmarks opgørelser i de pågældende barseldagpengesager og den praksis, der eksisterer i opgørelserne på arbejdsløshedsdagpengeområdet. Arbejdsløshedskassen vil, på grund af deres erfaring med at foretage sagsbehandling efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., forventeligt bruge mindre tid og færre ressourcer ved vurderingen af, om vedkommende har ret til arbejdsløshedsdagpenge samt på at beregne dagpengesatsen for disse, end den tid og de ressourcer, Udbetaling Danmark bruger efter gældende regler i dag. Det er Udbetaling Danmark, der træffer afgørelse om retten til barseldagpenge, og forslaget ændrer ikke ved dette. Afgørelsen kan påklages til Ankestyrelsen efter § 54 i barselsloven.

Med forslagens § 1 om at indføre et opholdskrav for ret til arbejdsløshedsdagpenge, så medlemmer af en arbejdsløshedskasse skal have opholdt sig lovligt her i riget eller i et andet EU/EØS-land i sammenlagt 7 år inden for de seneste 8 år for at kunne få ret til arbejdsløshedsdagpenge, aktualiseres ønsket om at sikre en overensstemmelse mellem Udbetaling Danmarks opgørelser i barseldagpengesager og den praksis, der eksisterer på arbejdsløshedsdagpengeområdet.

Forslaget medfører, at arbejdsløshedskasserne ved Udbetaling Danmarks anmodning herom, forpligtes til at oplyse, om en person som er medlem af arbejdsløshedskassen ville have haft ret til arbejdsløshedsdagpenge samt med hvilken sats, hvis personen ikke havde haft ret til dagpenge efter barselsloven.

Det foreslås i § 48 a, stk. 2, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvordan Udbetaling Danmarks anmodning skal ske, hvordan oplysningerne videregives fra arbejdsløshedskassen til Udbetaling Danmark m.v.

Forslaget giver beskæftigelsesministeren mulighed for at fastsætte nærmere regler på bekendtgørelsesniveau.

Der vil blive fastsat regler om, hvordan Udbetaling Danmark skal anmode om oplysningerne fra arbejdsløshedskasserne, herunder hvilken digital understøttelse som skal anvendes.

Der forventes ikke behov for at fastsætte regler om en tidsfrist, inden for hvilken arbejdsløshedskassen skal videregive oplysningerne til Udbetaling Danmark, idet det forudsættes, at arbejdsløshedskassen sikre, at opgørelsen og videregivelsen sker uden unødvendige ophold, så Udbetaling Danmark dermed kan træffes afgørelse i sagen om dagpenge efter barselsloven inden for en rimelig frist. Hvis det måtte vise sig at dette ikke er tilfældet, kan der fastsættes regler herom.

Til § 4

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Til § 5

Det foreslås i *stk. 1*, at § 1, nr. 1-3, kun finder anvendelse på medlemmer, der indplaceres i en dagpengeperiode, jf. § 55 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., den 1. januar 2019 eller senere.

Forslaget betyder, at det foreslåede opholdskrav i § 53 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 3, kun gælder for medlemmer, der bliver indplaceret i en ny dagpengeperiode den 1. januar 2019 eller senere, jf. dog nedenfor vedrørende den trinvisse indfasning af opholdskravet. Omvendt finder opholdskravet ikke anvendelse på medlemmer, der den 1. januar 2019 allerede er indplaceret i en dagpengeperiode.

Det foreslås i *stk. 2*, at for medlemmer, der indplaceres i en dagpengeperiode i perioden fra den 1. januar 2019-31. december 2019, er opholdskravet i § 53 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, sammenlagt 5 år inden for de seneste 8 år.

Det foreslås i *stk. 3*, at for medlemmer, der indplaceres i en dagpengeperiode i perioden fra den 1. januar 2020-31. december 2020, er opholdskravet i § 53 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, sammenlagt 6 år inden for de seneste 8 år.

Forslaget betyder, at det foreslåede krav i § 53 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 3, indfases trinvis således, at der det første år alene stilles krav om ophold her i riget i 5 år inden for de seneste 8 år, og 6 år inden for de seneste 8 år i det andet år efter lovens ikrafttræden.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, idet det bemærkes, at lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om sygedagpenge og barselsloven i øvrigt ikke finder anvendelse for disse landsdele jf. § 105 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., § 83 i lov om sygedagpenge og § 60 i barselsloven.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	Lovforslaget
	§ 1
	I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 225 af 20. marts 2018, som ændret ved § 1 i lov nr. 1670 af 26. december 2017 og § 29 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, foretages følgende ændringer:
<p>§ 53. Ret til dagpenge opnås efter 1 års medlemskab af en anerkendt arbejdsløshedskasse, jf. dog § 54. <i>Stk. 2-7 [...]</i> <i>Stk. 8.</i> For et medlem, som er indplaceret i en dagpengeperiode, er genoptjeningen af retten til dagpenge, jf. dog stk. 12, betinget af:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) At et fuldtidsforsikret medlem inden for de seneste 3 år, jf. dog stk. 10, har haft mindst 1.924 løntimer. 2) At et deltidsforsikret medlem inden for de seneste 3 år, jf. dog stk. 10, har haft mindst 1.258 løntimer. 3) At medlemmet har gennemført en uddannelse, jf. § 54. <p><i>Stk. 9-12 [...]</i></p>	<p>1. I § 53, <i>stk. 1</i>, indsættes som <i>2. pkt.</i>:</p> <p>»Det er en betingelse, at opholdskravet i § 53 a er opfyldt ved indplaceringen i dagpengeperioden.«</p> <p>2. I § 53, <i>stk. 8, 1. pkt.</i>, indsættes efter »betinget af«: », at opholdskravet i § 53 a er opfyldt, og at en af følgende betingelser er opfyldt«.</p> <p>3. Efter § 53 indsættes:</p> <p>»§ 53 a. Retten til dagpenge er betinget af, at medlemmet lovligt har haft ophold her i riget i sammenlagt mindst 7 år inden for de seneste 8 år, jf. dog stk. 2-4. Ved opgørelsen af opholdskravet i 1. pkt. lægges oplysninger om bopælsregistrering i Det Centrale Personregister til grund, medmindre der foreligger særlige omstændigheder.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ved opgørelsen af opholdskravet efter stk. 1 sidestilles med ophold her i riget:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) hyre på et dansk skib, 2) ophold i udlandet som udsendt repræsentant for en dansk offentlig myndighed, 3) ophold i udlandet i øvrigt som beskæftiget i offentlig dansk interesse, 4) ophold i udlandet som ansat i et dansk firmas filial

	<p>eller datterselskab,</p> <p>5) ophold i udlandet med henblik på erhvervmæssig uddannelse, og medlemmet opfyldte kravet om bopæl og ophold efter § 41, stk. 1, umiddelbart før, uddannelsen blev påbegyndt, eller</p> <p>6) ophold i udlandet som forsker ved et udenlandsk universitet eller en udenlandsk forskningsinstitution eller virksomhed, og medlemmet opfyldte kravet om bopæl og ophold efter § 41, stk. 1, umiddelbart før, udlandsopholdet blev påbegyndt.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ved opgørelse af opholdskravet efter stk. 1 sidestilles med ophold her i riget perioder, hvor et medlem har været samlever på fælles bopæl med en person omfattet af stk. 2, hvis de to samlevende har indgået ægteskab eller registreret partnerskab med hinanden eller opfylder betingelserne for at indgå ægteskab eller registreret partnerskab med hinanden og havde etableret fælles bopæl inden udrejsen. Tilsvarende gælder for deres børn under 18 år, såfremt de havde bopæl hos forældrene.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Uanset opholdskravet i stk. 1 kan et medlem, der har gennemført en integrationsgrunduddannelse (igu), jf. § 54, opnå ret til dagpenge.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om opholdskravet efter stk. 1-4. Der kan herunder fastsættes nærmere regler om opgørelsen af opholdskravet, betingelserne for forhold, der kan sidestilles med ophold i riget m.v.«</p>
<p>§ 74 a. Ret til efterløn har et medlem af en anerkendt arbejdsløshedskasse, jf. dog § 74 o, som</p> <p>1) har nået efterlønsalderen, jf. § 74,</p> <p>2) har været medlem i mindst 30 år, jf. dog stk. 2-6,</p> <p>3) har indbetalt efterlønsbidrag, jf. § 77, stk. 4, i 30 år, og senest fra medlemmet er fyldt 30 år, jf. dog stk. 2-6,</p> <p>4) vil kunne opfylde betingelserne for ret til dagpenge ved ledighed, jf. dog stk. 8-11,</p> <p>5) har fået indberettet værdien af pensionsformuen, jf. § 74 j, stk. 3, 4, 8 og 9, og</p> <p>6) har bopæl her i riget eller i et andet EØS-land.</p> <p><i>Stk. 2- 9[...]</i></p> <p><i>Stk. 10.</i> Et medlem har ret til efterløn, selv om medlemmet på tidspunktet for overgang til efterløn ikke opfylder rådighedskravet efter § 62, fordi den pågældende efter lov om social service modtager støtte</p>	<p>4. I § 74 a, stk. 1, nr. 4, ændres »stk. 8-11,« til: »stk. 8-12,«.</p> <p>5. I § 74 a indsættes efter stk. 10 som nyt stykke: »<i>Stk. 11.</i> Et medlem har ret til efterløn, selv om medlemmet på tidspunktet for ret til overgang til efterløn ikke opfylder opholdskravet i § 53 a.«</p>

<p>til pasning af handicappet eller alvorligt sygt barn eller plejevederlag for pasning af nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem.</p>	<p>Stk. 11 og 12 bliver herefter stk. 12 og 13.</p>
<p>§ 90 b. Administrationen af forsikringssystemet skal i videst muligt omfang ske på grundlag af relevante registeroplysninger, herunder på grundlag af de oplysninger om løn, arbejdstid m.v., der fremgår af indkomstregisteret.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan til brug for administrationen af forsikringssystemet få terminaladgang til de nødvendige oplysninger i indkomstregisteret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Arbejdsløshedskasserne har, i det omfang det er nødvendigt til brug for administrationen af forsikringssystemet, uden samtykke</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) terminaladgang til nødvendige oplysninger i indkomstregisteret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister, 2) adgang til oplysninger om beskyttede navne og adresser, om statsborgerskab og om slægtskab, for så vidt angår børn i Det Centrale Personregister, og 3) adgang til oplysninger om selvstændig virksomhed i Det Centrale Virksomhedsregister. <p><i>Stk. 4.</i> Arbejdsløshedskassernes adgang til Det Centrale Personregister, jf. stk. 3, nr. 2, er underlagt Økonomi- og Indenrigsministeriets standardvilkår for dataleverancer til private.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Oplysninger som nævnt i stk. 3 kan indhentes for arbejdsløshedskassens nuværende og tidligere medlemmer og for perioder, som vedrører en aktuel medlemsskabsperiode, og perioder, der ligger forud herfor. Arbejdsløshedskasserne kan benytte oplysningerne til registersamkøring i kontroløjemed. Oplysningerne er undergivet tavshedspligt i arbejdsløshedskasserne. Straffelovens §§ 152 og 152 c-152 f finder anvendelse.</p> <p><i>Stk. 6.</i> [...]</p>	<p>6. I § 90 b, indsættes efter stk. 3 som nyt stykke: »Stk. 4. Arbejdsløshedskasserne har, i det omfang det er nødvendigt til brug for administrationen af forsikringssystemet, efter forudgående samtykke fra et medlem, der søger om ydelser, adgang til oplysninger i Det Centrale Personregister om tidligere adresser, herunder beskyttede adresser, inden for de seneste 8 år. Arbejdsløshedskasserne har ligeledes adgang til oplysningerne i 1. pkt. på en person, der ønsker at blive medlem af arbejdsløshedskassen, når personen har givet forudgående samtykke til det.« Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.</p> <p>7. I § 90 b, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »jf. stk. 3, nr. 2,« til: »jf. stk. 3, nr. 2, og stk. 4,«.</p> <p>8. I § 90 b, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »stk. 3« til: »stk. 3 og 4«.</p>
	<p>§ 2</p>

	I lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 809 af 6. juni 2018, som ændret ved § 3 i lov nr. 701 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:
<p>§ 68. Kommunen træffer afgørelse om retten til sygedagpenge, jf. reglerne om opholds- og handlekommune i kapitel 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvilken kommune der har handleforpligtelsen i sager om sygedagpenge til personer med ophold eller bopæl i udlandet.</p>	<p>1. Efter § 68 indsættes:</p> <p>»§ 68 a. Til brug for kommunens afgørelse om en persons ret til sygedagpenge, herunder sats, kan kommunen anmode den arbejdsløshedskasse, som personen er medlem af, om at opgøre, om personen ville have haft ret til arbejdsløshedsdagpenge og med hvilken sats, hvis personen ikke var uarbejdsdygtig på grund af sygdom.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvordan kommunens anmodning skal ske, hvordan oplysningerne videregives fra arbejdsløshedskassen til kommunen m.v.«</p>
	§ 3
	I barselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 822 af 20. juni 2018, som ændret ved § 2 i lov nr. 701 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:
<p>§ 48. Udbetaling Danmark træffer afgørelse om retten til barselsdagpenge.</p>	<p>1. Efter § 48 indsættes:</p> <p>»§ 48 a. Til brug for Udbetaling Danmarks afgørelse om en persons ret til dagpenge efter barselsloven, herunder sats, kan Udbetaling Danmark anmode den arbejdsløshedskasse, som personen er medlem af, om at opgøre, om personen ville have haft ret til arbejdsløshedsdagpenge og med hvilken sats, hvis personen ikke havde ret til dagpenge efter barselsloven.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvordan Udbetaling Danmarks anmodning skal ske, hvordan oplysningerne videregives fra arbejdsløshedskassen til Udbetaling Danmark m.v.«</p>

	<p style="text-align: center;">§ 4</p> <p>Loven træder i kraft den 1. januar 2019.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 5</p> <p><i>Stk. 1.</i> § 1, nr. 1-3, finder anvendelse på medlemmer, der indplaceres i en dagpengeperiode, jf. § 55 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., den 1. januar 2019 eller senere, jf. dog stk. 2 og 3.</p> <p><i>Stk. 2.</i> For medlemmer, der indplaceres i en dagpengeperiode i perioden fra den 1. januar 2019 til og med 31. december 2019, er opholdskravet i § 53 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, sammenlagt 5 år inden for de seneste 8 år.</p> <p><i>Stk. 3.</i> For medlemmer, der indplaceres i en dagpengeperiode i perioden fra den 1. januar 2020 til og med 31. december 2020, er opholdskravet i § 53 a i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, sammenlagt 6 år inden for de seneste 8 år.</p>